

KURIER Wileński

SOBOTA, 4 LUTEGO 1995 R.
Nr 25 (12556)

**Dziś
w numerze:**

2 str.

Eksperci Izraelscy
pragną zapoznać się z
całą listą rehabilitowa-
nych obywateli Litwy.

3 str.

Obecnie VAT będzie
płacony w urzędach cel-
nych i nie trzeba będzie
podać za towarem.

4 str.

"Jan Paweł I został za-
mordowany przez
mafię" — twierdzi
bułgarski tygodnik
"Strogo sekretno".

5 str.

Prezydent RP Lech
Wałęsa jeszcze nie
podjął decyzji o rozwią-
zaniu parlamentu,
choć uważa, że ma
do tego podstawy praw-
ne.

6 str.

Do niektórych dzieci
nikt nie przychodzi, i
nie odwiedzają i nie
zabiera na soboty i nie-
dziele.

7 str.

Gdy wywieziono go w
nieznane i kazano iść la-
sem w kierunku zachod-
nym — jeszcze
oczekiwał strzału w tył
głowy...

8 str.

Zespół "Willi" ćwiczy
przed swoim 40-leciem
w sali o zerowej tempe-
raturze.

9 str.

Znajdujące się w samo-
chodzie resztki papieru
zdradzały promieniowa-
nie do 3 tys. mikrorent-
genów na godzinę.

10 str.

Żyrinowski przez 6 dni
udzielał wywiadu "Play-
boyowi" w czasie rejsu
po Woldze.

Sentencja dnia

Jeśli nauczyłeś się słuchać,
będziesz umiał także rozkazywać.
SOŁON

Znad Wilii

Radio 73.34 / 103.8 FM

STARE, ALE JARE
Niedziela
godz. 10.30

Prezydent Republiki Litewskiej złoży wizytę w Polsce

Jak poinformował agencję ELTA rzecznik prasowy prezydenta, w dniach 17-18 lutego na zaproszenie prezydenta Rzeczypospolitej Polkiej oficjalną wizytę złoży w Polsce prezydent Republiki Litewskiej Algirdas Brazauskas z córką Audronė Usionienė.

25 marca — wybory do rad samorządów Liberałowie zgłoszą swych kandydatów w 9 miastach i 15 rejonach

Związek Liberałów jest dziesiątą partią polityczną, która złożyła dokumenty do udziału w wyborach do rad samorządów. Listy kandydatów zgłosiła ona w 9 miastach i 15 rejonach. W niektórych miejscowościach jej kandydaci będą występowali obok przedstawicieli Partii Centrum.

Od chwili rozpoczęcia przyjmowania dokumentów, złożyły je już Partia Postępu Narodowego, DPPL, Litewska Unia Wolności, Związek Ojczyzny, Litewski Związek Narodowców, Partia Zielonych, Partia Niepodległości, Partie

Chrześcijańskich Demokratów i Socjaldemokratyczna. Pięć pierwszych Główna Komisja Wyborcza już zarejestrowała w wyborach do samorządów. Rejestrację partii Zielonych i Niepodległości odłożono, gdyż Ministerstwo Sprawiedliwości poinformowało, że pierwsza z nich nie złożyła wszystkich dokumentów potrzebnych do zmiany statutu partii, a poczynione niedawno przez drugą zmiany w statucie nie są zgodne z założeniami ustawy o partiach i organizacjach politycznych.

Swój udział w wyborach do samorządów zgłosili Polacy Litwy i "Jaunlietuviai"

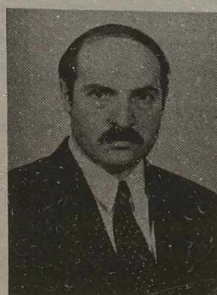
Akcja Wyborcza Polaków na Litwie zgłosiła kandydatów do rad samorządowych w siedmiu najliczniej zamieszkałych przez Polaków rejonach i w czterech miastach, gdzie również jest немало Polaków, Białorusinów oraz diaspora rosyjska. Miejscowości te zostały podane w dokumentach zgłoszonych: Wilno, Druskienniki, Kłajpeda, Visaginas oraz rejon: ignaliński, solecki, szawinicki, święciański, trocki, wileński i jezioro-
ski.

Dokumenty w sprawie zgłoszeń

Główniej Komisji Wyborczej wręczyła również litewska partia narodowa "Jaunlietuviai". Jej kandydaci zgłoszeni zostali w Wilnie, Kownie, Kłajpedzie, Poniewieżu, Okmianach oraz w rejonach birżańskim, kowieńskim i możejskim.

Chęć udziału w wyborach do rad samorządów do piątkowego popołudnia zgłosiło czterdzieści partii i organizacji politycznych. Dokumenty będą przyjmowane w ciągu kolejnych dwóch tygodni.

(ELTA)

W poniedziałek rozpocznie się wizyta prezydenta Białorusi na Litwie

Jak już informowano, w poniedziałek, 6 lutego z oficjalną wizytą na Litwę przybędzie prezydent Białorusi Aleksander Łukaszenko.

Aleksander Łukaszenko urodził się w roku 1954. W 1975 r. ukończył Mohylowski Instytut Pedagogiczny, gdzie zdobył zawód nauczyciela historii. Po dziesięciu latach ukończył studia w Białoruskiej Akademii Rolniczej i zdobył dyplom ekonomisty.

Od 1982 r. Aleksander Łukaszenko pełnił funkcje administracyjne w przedsiębiorstwach i instytucjach przemysłu rolniczego.

W 1990 r. Aleksander Łukaszenko został deputowanym do Rady Najwyższej Białoruskiej SRR. W 1993 r. objął kierownictwo komisji do walki z korupcją Rady Najwyższej Białorusi.

10 lipca 1994 r. Aleksander Łukaszenko został wybrany na prezydenta Republiki Białoruskiej.

Jest żonaty, ma dwoje dzieci.

Jeden dzień w Wileńskiej Szkole-Internacie nr 3 Dobry dom, choć nie rodzinny

Janek Z. ma 11 lat. W jego aktach leży kartka, w której policjant z ekipy patrolowej napisał: "Chłopiec jest włóczęgą. Nie ma stałego miejsca zamieszkania. Zatrzymałem go w gmachu Dworca Kolejowego. Był bardzo brudny i głodny. Odstawiłem na posterunek. Po spisaniu protokołu odwiezłem do Szkoły-Internatu nr 3". Przed Jankiem trafił tutaj jego starszy

brat Jarosław, 1981 r. ur. Następnie przywieziono młodszego rodzeństwo: 8-letnią Erykę, 7-letniego Andrzeja i 6-letniego Czesia. Matka rozdziła ich rok po roku. Noszą takie same nazwisko, jak starsi bracia. Matka się włóczy, jest alkoholizką. Pobawiono ją praw rodzicielskich. Starsi chłopcy ostatnio nie chodzili do szkoły. Czyta jednak umiemy. Gorzej jest z pisaniem, z ary-

metryką, innymi przedmiotami. Nauczyciele podczas lekcji dużo im pomagają. Po obiedzie przychodzi wychowawczyni. Odrabiają z dziećmi prace domowe, czytają książeczki. To dobrze, bo tych pięciu dzieci nikt nie odwiedza, nie zabiera do domu na soboty i niedziele...

(Dokończenie na str. 6)

Zast. dyrektora Leon Młyński wśród wychowanków.

RE

Rada Europy odracza
przyjęcie Rosji
Procedura przyjęcia Rosji do Rady Europy została odroczone nieostаточно. Decyzję tę Rada przyjęła znaczną większością głosów po długiej debacie.

Zgromadzenie parlamentarne ustaliło, że "rozpatrzy w późniejszym terminie" możliwość skrócenia procedury przyjęcia Rosji do Rady Europy. Debata kontynuowała się na kwestii rosyjskiej interwencji zbrojnej w Czeczenii.

Peru- Ekwador

Dyplomaci uzgodnili
warunki rozejmu
Dyplomaci uzgodnili warunki rozejmu w trwającej przeszło tydzień wojnie granicznej między Ekwadorem i Peru.

"Ogólnym porozumieniem, które zostało zaprobowane przez ambasady" — powiedział wiceambasador wspaniałogranych Brazylii Sebastião do Rego Barros.

Barros nie podał szczegółów porozumienia. Poinformował, że przesłano je do zbadań i za-
wierzenia przez rządy Ekwadoru i Peru. "Mamy nadzieję, że propozycja ta spłodzi się z aprobatą rządów dwóch krajów" — powiedział Barros.

Bośnia

Wysiłki pokojowe

Państwa należące do grupy kontaktowej postanowiły intensyfikować wysiłki pokojowe w Bośni, w sytuacji gdy walki w mieście Bihać podwajają krutrość wojny, a napięcia między Muzułmanami i Chorwatami grożą pogorszeniem pogrzebienia kraju w przemocy.

Sztyt Zjednoczone będą przeciwdziałać podczas weekendu spotkaniu w Monachium przywódców bośniackich Muzułmanów i Chorwatów, by podjąć próby okroślenia ich chwytając się konfideracji, proklamowanej w Bośni.

W Monachium będzie również obradować grupa kontaktowa (USA, W. Brytania, Francja, Niemcy i Rosja), która omówi sposoby przeciwdziałania obecnej sytuacji w procesie pokojowym w Bośni.

Rosja

Groźny odcięty
od południa

Zachwianie rosyjskie wspierani czeczeńskimi dżihadystami w pięć do sześć kilometrów od południa, 12 kilometrów na południe od Groznego i w parę kilometrów od Groznego, informację tę potwierdziło doświadczone czeczeńskie.

Skierowanie to ma strategię: zaniechanie, bo wiedzie przez szczyt górską drogą łączącą Groznego z południem republiki, oprowadzonymi przez bojowników Czeczenii.

Kalejdoskop wiadomości

Delegacja Sejmu uda się na Cypr i do Grecji

W następnym tygodniu delegacja Sejmu Litwy z przewodniczącym Sejmu Česlovas Jursenasem zbędzie oficjalne wizyty na Cyprze i w Grecji.

Poza stolicą Cypru Nikozją delegacja odwiedzi Wągrę i nie okupowaną część prowincji Famagusta. Przewiduje się, że parlamentarzyści litewskich przyjmie prezydent Cypru Glafcos Clerides.

Z Cypru delegacja Sejmu uda się do Aten, gdzie przyjmą ją prezydent Grecji Constantine Karamanlis i minister spraw zagranicznych Carolos Papoulias.

Delegacja litewska spowiada się o omówienia perspektywy integracji Litwy z Unią Europejską, której członkiem jest Grecja oraz problemów bezpieczeństwa.

Litwa rozszerza współpracę z UNESCO

Jubileusz 450-lecia wydania pierwszej książki litewskiej zapewne znajdzie się na liście dat obchodzonych przez UNESCO.

Ostatnio Litwa otrzymuje coraz większą pomoc UNESCO skierowaną na zachowanie skarbów kultury narodowej. Przy jej poparciu rozpoczęto przygotowanie elektronicznej księgi litewskich ornamentów i kompaktowej płyty z pieśniami ludowymi. Przyczyni się to nie tylko do zachowania tych bogactw, ale też spopularyzowania ich na świecie.

Na kolejach Litwy panoszą się złodzieje

Przedsiębiorstwo państwowe "Koleje litewskie" za 127 krakrów dokonało w roku ubiegłym w pociągach już zapłacono pasażerom około 865 tys. litów, a jeszcze będzie musiało zapłacić ponad 437 tys. litów.

Ale nie są to jedne straty, jakie poniosł system kolejnictwa. Na kolejach kradnie się kable elektryczne, szyny przynajmniej do naprawy torów, filary mostów, wydziera się osie stojących wagonów, klamki i drzwi do wagonów, niszczy się siedzenia pociągów motorowych. Szczególnie rozkrada się ropa naftowa i jej produkty, przestępcy potrafią nawet zatrzymać pociągi transzowały i wydawać ją na Litwie pochodząc z przemytu ropy.

Porozumienie o wzajemnej pomocy Litwy z Niemcami

Sejm ratyfikował litewsko-niemieckie porozumienie w sprawie wzajemnej pomocy w przypadkach klęsk żywiołowych i wielkich awarii. Została ona podpisana w Bonn, w marcu roku ubiegłego.

Umowa reguluje współpracę stron w celu ułatwienia wzajemnej pomocy w przypadkach katastrof i wielkich awarii, wykorzystanie sprzętu i materiałów przeznaczonych na pomoc, jak też lotnictwa. Przewiduje inną wymianę informacji naukowo-technicznej i praktycznych doświadczeń. Niemcy zorganizują w swym kraju staż, szkolenie na Litwie, ich eksperci będą udzielali konsultacji dla specjalistów litewskich.

W Alma Acie zagraniczny turysta musi się zameldować

Od 30 stycznia 1995 r. obywatele państw obcych, przybyli do Alma Aty dłużej niż na okres 1 doby, muszą się zameldować w ciągu doby w miejscu zakwaterowania (np. w hotelach, sanatoriach, domach wczasowych, szpitalach i innych instytucjach). Meldunku dokonuje administracja tych placówek. W domach, mieszkaniach prywatnych czynią to ich właściciele, zgłaszając dokumenty w oddziałach milicji w miejscu zamieszkania.

Ślulite zagrożone powodzią

Przedwczoja o 15 centymetrów wzrósł poziom wody w Niemnie, w okolicy Rusnė. Woda zalała drogę z Ślulite do Rusnė, w związku z czym stała się ona nieprzejezdna dla samochodów osobowych i autobusów. Jedynie traktory pokonują ten odcinek bez przeszkód.

W związku z zagrożeniem powodziowym w Ślulite odbyło się wyjazdowe posiedzenie ds. sytuacji ekstremalnych. Na posiedzeniu omówiono stan gotowości różnych służb ratunkowych na wypadek ewentualnej wiosej powodzi.

Pozazdrość zasłużonym

Rząd zatwierdził tryb przyznawania emerytur państwowych I i II stopnia. Emerytury takie będą przyznawane obywatelom szczególnie zasłużonym w dziedzinie tworzenia i rozwoju państwowości, kultury, nauki, sztuki i sportu Litwy. Państwowa emerytura I stopnia wyniesie równowartość 64 podstawowych emerytur, II stopnia — 2.

Ustalono też, że wysokość podstawowej emerytury od 1 lutego br. będzie wynosiła 80 litów. Przy okazji zdecydowano o podniesieniu tej emerytury o... 5 litów.

Litwa może się stać zyspiem odpadów radioaktywnych

Minister ochrony środowiska republiki Bronius Bradasius wyraził zaniepokojenie z powodu coraz częstszych przypadków nielegalnego wwozu na Litwę odpadów radioaktywnych. W swym oświadczeniu minister wybra służby graniczne i celne Litwy do podejmowania wszelkich środków, aby na terytorium państwa nie trafiały materiały radioaktywne bez zezwoleń wydanych w określonym trybie. Takie ładunki należy zatrzymać i wydać poza granice państwowe Litwy.

Do szpitala... z własną walówką

Lekarz naczelny głównego szpitala w Mariampolu R. Turcinskas uolewa, że na wywiezienie pacjentów przeznacza się więcej pieniędzy (4,10 Lt dziennie) niż na ich leczenie (3,70 Lt). Według obliczeń Turcinskasa, gdyby pacjenci z własnej kieszeni płacili za jedzenie, szpital w ciągu roku zaoszczędziłby 2 mln litów.

Zaiste jest to "genialny" sposób oszczędzania na pacjentach.

Litwa chce dostarczać energię elektryczną Ukrainie

Dostarczanie przez Litwę na Ukrainę około 10 mlld kilowatogodzin energii elektrycznej rocznie zaproponował w czwartek Romualdas Ramoška, ambasador Republiki Litewskiej w Kijowie. W rozmowie z Aleksandrem Tkaczem, zastępcą przewodniczącego ukraińskiej Rady Najwyższej stwierdził, że zapłata byłaby "częściową walutą, częściową żywnością". Tkaczemko wyraził nadzieję, iż rząd ukraiński rozpatrzy tę propozycję.

Międzynarodowa dyskusja o obronie Litwy

6 lutego do Wilna przyjechała delegacja Ministerstwa Obrony Francji. Członkowie tej delegacji wraz z przedstawicielami Ambasady Francji oraz Ministerstwa Obrony Kraju Litwy zorganizują u nas dyskusję na temat: "Koncepcja obrony narodowej i współpracy trzech państw bałtyckich".

Koncert dobroczynny w ramach akcji "Pomóżmy sami sobie"

Zespoły "Soleizanie", "Rudomianka" i zespół dziecięcy z jaszufińskiej szkoły "Gromada" wystąpią w niedzielę (5 lutego) w świątecznym domu kultury. Pożatek koncertu o godz. 15.00. Dochód ze sprzedaży biletów zespoły przekażą na rzecz rodzin wielodzietnych, osób niepełnosprawnych i samotnych starszoków.

Na podstawie doniesień agencji Informacyjnych, radia, prasy i inf. własnych przygotowała Lucyna DOWDO

W Sejmie Republiki

Poranne posiedzenie plenarne 2 lutego

Sejm zaaprobował wniosek Komisji Etyki i Procedury w sprawie procedury przy rozpatrywaniu na posiedzeniu Sejmu projektu ustawy "O spółkach specjalnego przeznaczenia i dziedzinach ich działalności".

Minister gospodarki Eduardas Vasiiliauskas wniósł projekt ustawy Republiki Litewskiej "O spółkach specjalnego przeznaczenia i dziedzinach ich działalności". Projekt postanowiono rozpatrywać w szczególności pilnym trybie. Zrobiono przerwę w przyjmowaniu projektu ustawy Republiki Litewskiej o urzędnikach państwowych.

Przyjęto uchwałę Sejmu Republiki Litewskiej "O ratyfikowaniu umowy Republiki Litewskiej i Republiki Federalnej Niemiec w sprawie wzajemnej pomocy w wypadku klęsk żywiołowych i wielkich awarii". Zrobiono przerwę w przyjmowaniu projektu ustawy Republiki Litewskiej o statusie członka rady samorządu terenowego, przyjęto poszczególne artykuły.

Przyjęto ustawę Republiki Litewskiej o organizacjach społecznych.

Przyjęto ustawę Republiki Litewskiej "O uprawnieniach ustawy Republiki Litewskiej o organizacjach społecznych" i uchwałę Sejmu Republiki Litewskiej "O uprawnieniu ustawy Republiki Litewskiej o organizacjach społecznych".

Przyjęto ustawę Republiki Litewskiej "O uzupełnieniu ustawy Republiki Litewskiej "O ustawie Republiki Litewskiej o partiach i organizacjach politycznych".

Po dyskusji zaaprobowano projekt ustawy Republiki Litewskiej o energetyce.

Minister kultury Juozas Nekrošius wniósł projekty ustawy Republiki Litewskiej o bibliotekach oraz ustawy Republiki Litewskiej "O uprawnieniu ustawy Republiki Litewskiej o bibliotekach", projekty ustawy Republiki Litewskiej o muzeach i ustawy Republiki Litewskiej "O uprawnieniu ustawy Republiki Litewskiej o muzeach", projekt ustawy Republiki Litewskiej "O uzupełnieniu ustawy Republiki Litewskiej o przedsiębiorstwach". Zaakceptowano wniesione projekty. Postanowiono przystąpić do ich rozpatrywania.

Popołudniowe posiedzenie plenarne 2 lutego

W czasie godziny rządu premier Adolfas Šleževičius, minister energetyki Algimantas Stasiulynas i minister rolnictwa Vytautas Einoris odpowiedzieli na pytania i interpelacje posłów.

Sejm odrzucił wniesiony przez posła Andriusa Kubiliusa projekt ustawy Republiki Litewskiej "O uzupełnieniu ustawy Republiki Litewskiej o przedsiębiorstwach państwowych, których nie zamierza się akcjonować ani prywatyzować do roku 2000".

Posel Andrius Kubilius wniósł projekt ustawy Republiki Litewskiej "O spółkach specjalnego przeznaczenia i dziedzinach ich działalności". Postanowiono przystąpić do procedury omawiania projektu.

Przyjęto uchwałę Sejmu Republiki Litewskiej "O zastępiecie przewodniczącego Sejmu Republiki Litewskiej", na mocy której powierza się zast. przewodniczącego Sejmu Republiki Litewskiej Juozasowi Bernatonišowi zastępowanie w dniach 7-11 lutego przewodniczącego Sejmu Česlovasa Jursenasa.

Posłanka Elvyra Kunėvičienė wniósła projekt ustawy Republiki Litewskiej "O nowelizacji i uzupełnieniu ustawy o wstępnej prywatyzacji majątku państwowego i projekt ustawy Republiki Litewskiej "O uzupełnieniu artykułu 3 ustawy Republiki Litewskiej o spółkach akcyjnych". Wniosków nie zaaprobowano, projekty oddłożono do dokonania.

Elvyra Kunėvičienė wniósła projekt uchwały Sejmu Republiki Litewskiej "O sprawdzeniu zażalenia przedsiębiorstw państwowych i samorządowych oraz innych byłych przedsiębiorstw państwowych". Wniosek nie został zaakceptowany, projekt oddłożono do dokonania.

Posłanka Vilija Aleknaite wniósła projekt ustawy Republiki Litewskiej "O nowelizacji ustawy Republiki Litewskiej o państwowym ubezpieczeniu społecznym". Postanowiono przystąpić do procedury rozpatrywania projektu.

Posel Vidmantas Žiemelis wniósł projekt uchwały Sejmu

mu Republiki Litewskiej "O eskimowaniu bibliotecznej". Wniosek nie został zaakceptowany, projekt oddłożono do dokonania.

Posel Antanas Stasiškis wniósł projekt ustawy Republiki Litewskiej "O zbadaniu okoliczności zanych z przewozem przez terytorium Litwy przedmioty przeznaczonego do działań wojennych, przetransportowania". Postanowiono przystąpić do rozpatrywania projektu.

Posel Andrius Kubilius wniósł projekt ustawy Republiki Litewskiej "O uzupełnieniu i zmianie ustawy Republiki Litewskiej". Postanowiono przystąpić do rozpatrywania projektu.

Posel Vidmantas Žiemelis wniósł projekt ustawy Sejmu Republiki Litewskiej "O unieważnieniu ustawy uchwał Sejmu". Wniosku nie zaaprobowano, projekt oddłożono do dokonania.

Posel Juozapas Algirdas Katkus przedstawił projekt ustawy uchwały Sejmu Republiki Litewskiej "O zbadaniu okoliczności zanych z przewozem przez terytorium Litwy przedmioty przeznaczonego do działań wojennych, przetransportowania". Wniosek nie został zaakceptowany, projekt oddłożono do dokonania.

Wydział prasy i informacji publicznej Sejmu PL...

Sprawy rehabilitacji zostaną jeszcze raz sprawdzane

Izraelscy eksperci są nieufni

Prawnik z Jeruzolimy A. Segalson jest zdania, że Litwie powinny być starannie sprawdzane sprawy rehabilitacji osób, które były represjonowane za czasów reżimów okupacyjnych i których prawa zostały naruszone w myśl ustawy Rady Najwyższej Litwy z maja 1990 r. Według danych, jakie posiada Centrum Wieszatnia, badające okoliczności holocaustu, wśród zrehabilitowanych są również osoby, które w latach drugiej wojny światowej uczestniczyły w łowach Żydów.

A. Segalson razem z pracownikiem muzeum w Jerozolimie naukowemu centrum badania tragedii (Yad Vashem) J. Melamedem i dyrektorem jerozolimskiego oddziału Centrum Wieszatnia J. Zurem przyjeżdżają do Wilna, aby zapoznać się z niektórymi, ich zdaniem, dziwnymi podejrzeniami sprawami.

W piątek ekspertów izraelskich oraz ambasadora Izraela na Litwie Towę Herzl przyjął prezydent republiki Algirdas Brazauskas.

Powiedzieli oni, że chcą zapoznać się ze sprawami 58 konkretnych osób. W archiwach znaleziono 58 takich osób. Ale w 10 spośród nich nie ma kart rehabilitacji i to budzi podejrzenie ekspertów izraelskich, że niektóre sprawy rehabilitacyjne były rozpatrywane powierzchownie. Jednakże podkreślili, że prawny i historyczny archiwów Litwy bardzo cennie dopomaga w zapoznaniu się z interesującymi ich materiałami.

Zdaniem A. Segalsona, budzące podejrzenie sprawy trzeba jeszcze raz dokładnie sprawdzić, ewentualnie powołując w tym celu wspólną komisję obu krajów. W tym celu powołano komisję, która ma na celu sprawdzenie, czy na pewno nie ma błędów w danych, które zostały przekazane. Litwa ma mocne podstawy prawne, podkreślili oni.

Eksperti izraelscy wyrazili życzenie, aby otrzymać całą listę rehabilitowanych. Według ich danych, około 35 tys. takich osób. Dyrektor generalny Litewskiego Państwowego Gędiminas Ilgūnas uważa, że jest około 50 tys. Jednakże listy jeszcze nie zostały opublikowane, są tylko kartoteki, przechowywane w Sejmie Najwyższym i Prokuraturze Generalnej.

Algirdas Brazauskas zgodził się, że powołanie komisji jest możliwe. Zaznaczył, że prace w tym zakresie badania spraw rehabilitacyjnych ułatwi litewski projekt ustawy o pomocy prawnej, którego projektem jest już przygotowany. Prezydent podkreślił, że prawda musi być poznana, a sprawiedliwość wymierzona ściśle według prawnych. Instytucje prawodawcze Litwy, powołując się na to, że Litwa jest krajem, który walczył o wolność, czynią i będą czynili wszystko, aby badania dotyczące udziału poszczególnych osób w łowach Żydów, a w razie ich potwierdzenia, wszelkie sprawy karne.

Jednocześnie gościom przypomniano, że w tym kraju została przyjęta ustawa o odpowiedzialności za zbrodnie przeciwko ludzkości. W tym celu powołano komisję, która ma na celu sprawdzenie, czy na pewno nie ma błędów w danych, które zostały przekazane. Litwa ma mocne podstawy prawne, podkreślili oni.

Kurs walut w Banku Litewskim

Bank Litewski od 4 lutego 1995 r. ustala następującą relację lity do walut obcych

Nazwa waluty	Lity za jedn. waluty	Kirgiskie sony	0,3704
Angielskie funty sterlingi	5,3200	100 kazachskich tengow	6,9965
100 ormiańskich dram	0,9843	Łeńskie lity	7,3529
Australijskie dolary	3,0130	Złote polskie	1,6372
Austriackie szylingi	0,3743	Moldawskie leje	0,9174
100 szwajcarskich franków	0,9956	Norweskie korony	0,6013
100 belgijskich franków	0,3445	Holenderskie guldery	2,3502
Belgijskie franki	0,1279	Francuskie franki	0,7596
Czeskie korony	0,1452	100 rubli rosyjskich	0,0972
Duńskie korony	0,6878	SDR	5,8776
ECU	0,9694	Singapurskie dolary	2,7491
Estonijskie korony	0,3292	Finekie marki	0,8487
100 hiszpańskich peset	3,0308	Szwedzkie korony	0,5370
100 łwów włońskich	0,2490	Szwajcarskie franki	3,1136
100 japońskich jenów	0,0183	1000 szwajcarskich franków	0,2735
Kanadyjskie dolary	2,8457	Uzbekskie sumy	0,1600
		100 węgierskich forintów	3,5280
		Niemieckie marki	2,8343

Lity na waluty podstawowe i waluty podstawowe na lity banki wymieniają według zatwierdzonego oficjalnego kursu — 4,00 lity za jeden USD, pobierając nie większe od ustalonego przez Bank Litewski wynagrodzenia za operacje wymiany. Pozostałe waluty banki skupują i sprzedają według cen ustalonych przez same banki.

Wczoraj w Narodowym Banku Polskim

	skup	wyprzedaż
100 franków francuskich	43,44	43,44
100 marek niemieckich	157,52	157,52
100 dolarów amerykańskich	239,43	239,43
100 funtów brytyjskich	378,92	378,92
100 franków szwajcarskich	186,27	186,27

Polski Klub Dyskusyjny — pierwsza rocznica działalności

Tematyka coraz ambitniejsza

Lampka zampna uczni członkowie Polskiego Klubu Dyskusyjnego (prezes Stanisław Krywicki) pierwszą rocznicę działalności. Czwartkowe spotkanie było drugą z serii z tego rodzaju rocznicowego podsumowania.

Cykl klubowy egzamin? Z całą pewnością! Tak, skoro jego posiedzenia prawie zawsze gromadzi komplet uczestników. Pozytywny: tematyka spotkań (bardzo różnorodna) dla każdego miała w sobie z czasem. Zdarzało się też, że wyjątkowo wydarzenia ważne w życiu Polaków na Litwie. Negatywny: nieliczni uczestnicy, nieefektywność niektórych spotkań. Np., gdy omawiano kwestię edukacji, nie pojawili się, poza nielicznymi wyjątkami, dyrektorzy szkół polskich. Perspektywy: najogólniej rzecz biorąc określenie jako podnoszenie poprzeczki. Na najbliższą więc przyszłość planowane są bardzo poważne tematy: "Reforma administracyjna na Litwie" i "Nauka społeczna kościoła katolickiego", "Problemy wyższego wykształcenia na Litwie". Przewidywany jest udział renomowanych ekspertów tematyki.

Rozmawiając Klub jako fakt zaistniał. Z całą pewnością będzie też się rozwijał, pogłębiając do swej działalności coraz szersze rzesze Polaków, zwłaszcza młodzież.

Najbliższe spotkanie — jest właśnie poświęcone. W czwartek, 9 lutego, o godz. 18 w lokalu ZM ZPL (ul. Pylimo 45) będzie się dyskusjować o problemach młodzieży wileńskiej i możliwościach ich rozwiązania. Poruszone więc zostaną sprawy nauczania, spędzania wolnego czasu, rozwoju intelektualnego, kryzysu różnych wartości itd. Za całokształt najbliższego czwartkowego spotkania odpowiedzialny jest Mariusz Gasztot, przewodniczący Związku Młodzieży Polskiej na Litwie.

H. J.

Dwóch chłopców z Litwy przyjmie na studia Wyższa Szkoła Pożarnej w Warszawie

Ostatnio zastępa dyrektora Departamentu Straży Pożarnej w Warszawie E. Ulduski główny komendant Państwowej Straży Pożarnej Rzecznik Polityczny P. Dela podpisał umowę w sprawie wyższych wykształcenia zawodowych obywateli Litwy i Polski. Jest ona kontynuacją wcześniejszych porozumień między tymi państwami.

W myśl tej umowy, obywatele z naszego kraju nie skierowaniem Departamentu

mentu Straży Pożarnej, będą mogli podjąć — bez egzaminów wstępnych — studia w Wyższej Szkole Straży Pożarnej w Warszawie. Gwarantując im całkowite utrzymanie. Nauka też będzie bezpłatna. Poza tym, specjalistom straży pożarnej stworzy się możliwość pogłębiania i doskonalenia wiedzy na kursach specjalnych i podnoszenia kwalifikacji. Jednym z warunków jest dobra znajomość języka polskiego. Min. w roku ubiegłym studia dla tej uczelni podjęli dwaj młodzi ludzie z Litwy — kowieński Vaidas Petkevičius i Władysław Zapolski z rej. wileńskiego. W tym roku uczelnia ta ponownie przyjmie dwóch chłopców z Litwy na studia na kierunku bezpieczeństwa przeciwpożarowego. Osoby, pragnące obszerniej zapoznać się z warunkami wstąpienia, mogą zwracać się do wydziału kad. Departamentu Straży Pożarnej (tel. 66-20-94, 66-16-68).

Vida ŚMIGIELSKIENĖ

Czytelnik — Redakcja

REDAKCJA GAZETY "KURIER WILEŃSKI"

W gazecie "K.W." z dnia 3 lutego br. w artykule pt. "Na marginesie konferencji Wspólnicy Wileńskich Politycznych i Zesłańców" z winy Redakcji popełniono błąd, wydrukując z mojego rękopisu słowo "nie" w zdaniu: "Jednocześnie powołano grupę inicjatywną i kampanię korekcyjną do nawalania kontaktu ze wszystkimi oddziałami poprzedniego ZWPF z siedzibą w Kownie, które nie przystąpiły do nowego Związku Wileńskich Politycznych i Zesłańców, którego statutu partii, w celu zjednoczenia się".

Book zaprzeczania "nie" wypadać z sensu całego artykułu. Także wyrażenie innych "poprawek" z tekstu autorskiego bez porozumienia się z autorem — uważam za niedopuszczalne.

Proszę zamieścić odpowiednie sprostowanie.

Witno, 03.02.1995

Romuald GIECZEWSKI
Przesłał Polskiej Sekcji Wileńskiej Wspólnicy Zesłańców

OD REDAKCJI: W rzeczy samej, w wydrukowanym w gazecie tekście, w odwołaniu do oryginału, trzy korekty (dyktane korektorki — K. Bogdanowicz, K. Raczynska, A. Miszczuk) zostało opuszczono słowo "nie", co, niestety, zmienia sens zdania. Za błędem autora publikacji oraz Czytelnika przepraszamy.

Ca dotyczy wspomnianych przez autora "poprawek" tekstu, to w liście, co redakcja ma prawo wydać bez zgody autora. W tym barższej, że wspomniana korektorka R. Gieczyński w znaczącym stopniu była powtórzeniem informacji o tej konferencji, jaka miała miejsce w Warszawie, 24 stycznia br. Na co zwrócić uwagę należy na liście Czytelnika, którzy uważają czytając gazecie.

Wprowadzenie podatku VAT zamiast akcyzy ogólnej zwiększyło wpływy do budżetu z 70 do 120 mln litów miesięcznie

VAT nadal z ulgami

"Sejm uwzględnił protest znacznej części społeczeństwa z powodu propozycji rządu stosowania podatku od wartości dodanej we wszystkich sferach działalności gospodarczej i postanowił zachować niemal wszystkie przewidziane w ustawie ulgi, dotyczące tego podatku" — powiedział na konferencji prasowej w Sejmie przewodniczący sejmowego Komitetu Budżetu i Finansów Feliksas Kolosauskas.

Ułgi, związane z podatkiem od wartości dodanej zostały zniesione jedynie na usługi turystyki wjazdowej, świadczone przez firmy turystyczne oraz usługi prywatnych stomatologów, podobnie opodatkowane zostaną silniki do traktorów i części zamienne. Jednak od 1 marca, gdy ma wejść w życie ta ustawa, opodatkowaniu nie będą podlegały dwa, których dotyczyła ulga nie dotyczyła.

Jak powiedział uczestniczący w konferencji prasowej minister finansów Eduardas Vilkela, przyjęte przez Sejm poprawki do Ustawy o podatku od wartości dodanej przede wszystkim miały na celu udoskonalenie mechanizmu jego ściągania. Dlatego więc obecnie VAT będzie płacono tylko w urzędach celnych i "nie trzeba będzie podać za towarami".

"Wcześniej trzyby, gdy VAT płacono zarówno w urzędach celnych, jak i w inspekcjach podatkowych, nie byłby doskonały, lecz kompromisowy, gdyż pomagał podmiotom gospodarczym w rozstrzygnięciu problemu braku środków obrotowych" — powiedział Eduardas Vilkela.

Poinformował również o jeszcze jednej nowości Ustawy o podatku od wartości dodanej — taryfie kompensacyjnej dla gospodarzy, których roczne dochody nie przekraczają 50 tys. Lt.

Ta taryfa kompensacyjna VAT przewidziana jest w wysokości do 9 proc. i jest pomyślana jako wsparcie dla gospodarzy, których roczne dochody nie przekraczają 50 tys. Lt. Ta taryfa kompensacyjna VAT przewidziana jest w wysokości do 9 proc. i jest pomyślana jako wsparcie dla gospodarzy. Konkretny tryb kompensacji dla gospodarzy — szczegółową instrukcję opracuje rząd — powiedział minister finansów.

Zdaniem Eduardasa Vilkela, wprowadzenie podatku od wartości dodanej zamiast akcyzy ogólnej sprawdzi się i dało niebył efekt ekonomiczny. W okresie stosowania akcyzy ogólnej, miesięczne wpływy do budżetu stanowiły przeciętnie około 70 mln Lt, a po wprowadzeniu VAT — 120 mln litów.

W tegorocznym budżecie wpływy z VAT stanowią 36,6 proc. czyli blisko 2 mld Lt. Aczkolwiek rząd zwrócił się do Sejmu z prośbą o zaostreżenie podatku VAT, ale, jak na razie, poczyniono tylko częściowe zmiany, które, w przekonaniu Eduardasa Vilkela, pomogą zbierać przewidziany w budżecie podatek od wartości dodanej.

Z rejonu święciańskiego

Produkcja miejscowej fabryki nie leży długo na ladach

Robotnicy Święciańskiej Fabryki Konfekcji zostali akcjonariuszami swego przedsiębiorstwa i nawiązali ścisłe kontakty z firmami niemieckimi, litwiskimi, czeskimimi. Otrzymują od nich materiały, a sami wysyłają dla nich swoją produkcję. To, co pozostaje, sprzedają we własnym sklepie w Święcianach.

Sąsiednie przedsiębiorstwa narzekają na kryzys, brak pieniędzy, ten zespół jednak nie ma takich kłopotów. Fabryka zatrudnia, jak i niegdyś, pół tysiąca szwaczek. Każda z nich przeszła odpowiednie przeszkolenie, aby wytwarzać wyroby — odzież roboczą, szorty, garnitury i in. — mogły konkurować z zagranicznymi. Produkcja fabryki nie leży długo na ladach, płace zarobkowe w ciągu dwóch ostatnich lat wzrosły prawie dwukrotnie.

Wacław CZEPUŁKOWSKI

Wystawy

W czwartek, w stołecznej Bibliotece im. Mażydywa, została otwarta wystawa czeskiej książki historycznej. W zaproszeniu na otwarcie ekspozycji zamieszczono cytat z wypowiedzi V. Havla: "My, Czechi, staramy się spojrzeć na nowemu nie tylko na własną historię, ale też historię naszego tysiąclecia istnienia w Centrum Europy. To nadzwyczaj barwny okres, w którym owocna współpraca twórcza przeplatała się z konfrontacjami i wojnami. Nie da się na nowo przepisać historii. Ale można powiedzieć prawdę, nawiązać różne fakty historyczne swoimi imionami, wypełnić ze świadomości społecznej tematy tabu i zakazane przesady, stworzyć atmosferę wzajemnego zrozumienia i zaufania." Wskazuje wystawca, że książka historycznej sztuki temu celowi. Przedstawia ona dzieje Czech i stosunków litewsko-czeskich w ich współczesnej interpretacji.

Na otwarciu ekspozycji licznie się zgromadzili przedstawiciele korpusu dy-

"Główne etapy historyczne Czech"

plomatycznego, posłowie Sejmu Litewskiego, członkowie zarządu, wykładowcy wyższych uczelni Wilna, młodzież. Uroczystość zagalaga zast. dyr. biblioteki Ona Talintytė. Następnie wystąpiła ambasador Republiki Czeskiej na Litwie pani Jaroslava Jeiskinowa, która podziękowała obecny za udział w imprezie. Pani ambasador powiedziała, że Litwa i Czechy są małymi krajami, które stale musiały stawiać czoła wielkim sąsiadom. Bywały okresy, gdy oba kraje jedyliły swe siły, aby walczyć ze wspólnym wrogiem. Przykładem tego jest Grunwald. Pani ambasador przypomniała, że idea zjednoczonej Europy zrodziła się po raz pierwszy w Czechach, a było to w roku 1464, kiedy król Jiriż wręczył królowi francuskiemu Ludwikowi XI papięć z propozycją założenia w Europie związku państw chrześcijańskich.

Następnie gośb zabrał dyrektor Litewskiego Instytutu Historii dr hab. Antanas Tyla. Powiedział on, że książka jest tą

formą zapisu i przekazu, która najlepiej służy historii. W dziejach Litwy i Czech było wiele wspólnych momentów. Dr Tyla przypomniał, że z Uniwersytetem Karola w Pradze wiąże się wiele imion litewskich. Studiował tu syn Gojstuta — Jan, który został następnie drugim rektorem Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie, pogłębiał wiedzę Jonas Basanavičius. Wiele zwiedzających czeskiej kultury również litewską muzykę.

Na zakończenie uroczystości kwartet smyczkowy Wileńskiej Akademii Muzycznej odegrał Kwartet A. Dvorzaka. 16 lutego, w rocznicę ogłoszenia niepodległości Litwy, wystawa zostanie przetransportowana do Muzeum Wojskowego im. Witolda Wielkiego w Kownie.

Barbara ZNAJDZIŁOWSKA
NA ZDJĘCIU: podczas otwarcia wystawy.

Fot. Wiktor Żarnosiowski

Wypadki i wypadki

Jak podaje służba informacyjna MSW RL 2 lutego br. w republice dokonano 205 przestępstw, w tym: 2 gwałtów, 18 wypadków złośliwego chuligaństwa, 10 rabunków, 1 oszustwa, 163 kradzieży, w tym 25 — samochodów. Wydarzyło się 10 awarii ruchu drogowego, ofiar nie było. Odnawiano 1 pożar. Znalezione zwłoki 6 denatów. Wszczęto poszukiwanie 16 osób, które zaginęły w nie wyjaśnionych okolicznościach. Zatrzymano 50 osób podejrzaną o popełnienie przestępstw.

Uprowadzone samochody, skradzione wyroby jubilerskie

2 lutego, o godz. 7 min. 30, w Landwarowie (rej. trocki), w pobliżu domu nr 32 przy ul. Klew 3 osobników napadło na dyrektora filii duńskiej firmy w Landwarowie "Milla car furniture eesport group A/S" obywat. Danii J.G. Bandyci wsiadł do nie należącego do niego samochodu volvo-klass 940 i wyjechał za miasto. Na 3 km stariej drogi Landwarów-Wilno wyrzucił J.G. z wozu, zabrali prawo jazdy, dokumenty wozu, 3,5 tys. dolarów, 2 tys. duńskich koron, 2 mln polskich złotych, 0,5 mln rosyjskich rubli i 500 DM. Straty poszkodowanego wynoszą 3.500.000 litów.

2 lutego, o godz. 17 min. 30, w Ułkmerge, do garażu L. Survily przy ul. Vytauto weszła grupa napastników. Odebrali oni właścicielowi kluczyki od wozu, wsiadli go do samochodu audi-80, zawieźli do lasu i przywiązali do drzewa, a sami zabranym wozem odjechali.

2 lutego, między godz. 18 min. 25 i 18 min. 35, z wityny działu jubilerskiego w Centralnym Domu Towarowym skradziono złote pierścionki i kolczyki z brylantami. Straty szacuje się na 10 tys. litów.

2 lutego, w Kownie, z mieszkania N. Servyżienę przy ul. Aušros 1-6, po odnalezieniu kluczy skradziono: 11 złotych pierścionków, złoty zegarek, 2 złote broszki i inne wartościowe rzeczy.

Gwałt na nieletniej

1 lutego, o godz. 16, w Rukojniach (rej. wileński) w lesie nie ustalono osobnik dokonął gwałtu na nieletniej T. (ur. 1987 r.).

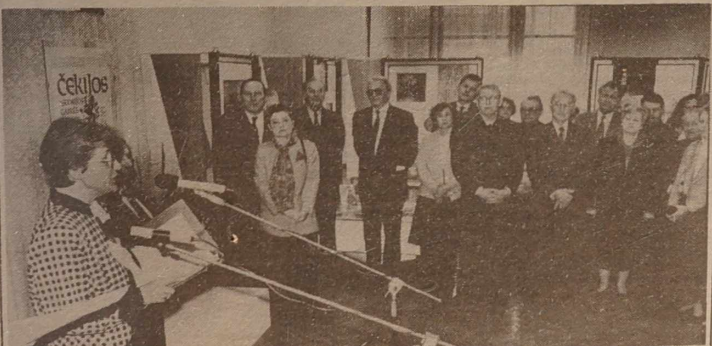
Zabójstwo przez nieostrożność

2 lutego, na terenie samodzielnego batalionu MOK RL w Wilnie przy ul. Kairiūkščio 14, szeregowy S. Jarošiusas (ur. 1974 r.) przez nieostrożność wystrzelił z karabinu AK-74 i śmiertelnie zranił w głowę szeregowego E. Lukęszę (ur. 1975 r.). Okoliczności wypadku bada się.

Nie masz pieniędzy na wódkę — oddaj krowę

Gospodarz zagrody A. Linartas ze wsi Žibūčiai (rej. onizkański) powiadomił policję, że ktoś uprowadził mu krowę. Znalezione ją w zagrodzie 40-letniej G. Žiženė. Gospodarz zabrał swoją krowę, ale podania oskarżającego G. Žiženė o kradzież w policji nie złożył. Zaciekało to funkcjonariuszy. Zbadali oni sprawę i ustalili, że M. Linartienė brała u G. Žiženė samogon na kredyt. Gdy dług się zwiększył do 468 Lt, samoponiarka uprowadziła dłużnikom krowę. Podczas rewizji w mieszkaniu G. Žiženė znaleziono 20 litrów zacieru. Sprawdzenie wykazało, że mieszkanka Žibūčiai kupowała u niej samogon płacąc po 5 litów za butelkę. Wobec G. Žiženė wszczęto sprawę karną oskarżając o sprzedaż samogonu. W ten sposób jedno przestępstwo pomogło wykryć inne.

Przygotowała
Leonarda JURGIELEWICZ

Bliski Wschód

Po szczycie w Kairze

Zdaniem Izraelskiego premiera Ichaka Rabina, czwartkowe spotkanie w Kairze przywódców Egiptu, Izraela, Jordani i Organizacji Wyzwolenia Palestyny dowiodło latnienia w regionie "bloku pokoju", co stanowi — jak powiedział — niezwykle ważny sygnał dla innych państw Bliskiego Wschodu.

W czasie rozmowy z dziennikarzami w nocy na pokładzie samolotu, w drodze powrotnej do Izraela po kairskim spotkaniu, Ichak Rabin akcentował przede wszystkim fakt, że czterej uczestnicy szczytu jednomyślnie potępili "terror i przemoc", potwierdzając gotowość doprowadzenia do końca rozpoczętych w regionie procesów pokojowych. Poślanie czterech przywódców — Rabina, Arafata, Mubara i Husajna — brzmi: "Uwaga — blok pokoju na trwałe zadomowił się w regionie", co — jak powiedział premier Izraela — stanowi "sprawę najwyższej wagi".

Z pierwszych ocen wynika, że głównym osiągnięciem kairskiego szczytu jest ustalenie konkretnego terminu bliskowschodnich rokowań pokojowych na najbliższe 10 dni. W poniedziałek negocjatorzy Izraelcy i Palestyni mają powrócić do Kairu na rozmowy w sprawie organizacji wyborów na terenie oddanym pod samorząd Palestyni — rozmowy trwać będą do 10 lutego. W następnym tygodniu dojdzie także do spotkania Arafata i Rabina w Erezie — na głównym przejściu między terenami objętymi autonomią a Izraelem. Politycy mają tam omawiać ważną sprawę rozlokowania armii izraelskiej na terenie Zachodniego Brzegu Jordenu. Seria spotkań zakończy się rozmowami na szczeblu szefów dyplomacji Izraela, Palestyny i władz samorządowych, Egiptu i Jordani. Spotkanie to planowane jest na 12 lutego w Waszyngtonie.

Większość obserwatorów wyraża jednak opinię, że — wbrew optymistycznym deklaracjom Jasera Arafata, składanym jeszcze przed kairskim szczytem, spotkanie nie doprowadzi do rozstrzygnięcia tak kluczowych kwestii jak np. dylokacja wojsk izraelskich w miastach strefy autonomicznej czy budowa osiedli żydowskich na okupowanych ziemiach Palestyńskich. Chociaż Izrael wznowił rozmowy z przywódcą Palestyńczyków, nie poszedł na żadne ustępstwa.

Bułgaria-Watykan

Zamach na papieża zorganizowała mafia

Zamach na papieża Jana Pawła II w 1981 roku, podobnie jak zabójstwo jego poprzednika, zorganizowała mafia włoska i amerykańska, które kontrolowały finanse Watykanu — twierdzi prywatny tygodnik bułgarski "Strogo sekretno" ("Ścisłe tajne").

Jan Paweł II został zamordowany przez mafie, gdy ogłosił zamiar zerwania powiązań Watykanu z nią, jego miejsce miał zająć człowiek, "który nie znalazł się w finansach i nie wiedział nic o tajnych operacjach Banco Ambrosiano" — utrzymuje sofijski tygodnik w obecnym, nie podpisanym artykule. — Na takiego człowieka wyglądał Karol Wojtyła, który został wybrany głosem włoskich i amerykańskich kardynałów. "Na początku nowy papież rzeczywiście nie orientował się w sprawach finansowych, ale stopniowo zaczął interesować się tym, co się dzieje w instytucjach finansowych Watykanu". Na początku kwietnia 1981 roku ogłosił zapowiedź reformy w Banku Watykańskim, co wywołało panikę. Wówczas — wg bułgarskiego czasopisma — włoska i amerykańska mafia zaczęły rozważać możliwość wyeliminowania papieża i za najlepszy sposób uznali wariant zamachu na tle religijnym.

Nawiązano kontakty z mafią turecką, która "udostępniła" Ali Ağce. "Ponieważ mafia turecka utrzymywała kontakty z bułgarskimi służbami specjalnymi, pojawiła się możliwość zagmatwania sprawy tak, aby nikt nie zrozumiał — twierdzi "Strogo sekretno". — Bułgarzy nie mieli wyboru, gdyż byli zamieszani w handel bronią i narkotykami. Po głównej kampanii ich człowiek w Rzymie miał być zwolniony z braku dowodów na udział w organizacji zamachu."

(W listopadzie 1982 r. pod zarzutem współudziału w zamachu na papieża aresztowano Siergieja Antonowa, pracownika rzymskiego biura bułgarskich linii lotniczych. W 1986 r. włoski sąd uwięził go, wraz z dwoma innymi, sądzonymi zaocznie Bułgarami, z braku dostatecznych dowodów winy).

"Oczywiście — pisze sofijski tygodnik — papież Jan Paweł II bardzo dobrze wie, kto do niego strzelał. Lecz nadal haniebnie milczy, zamiast przeprosić naród bułgarski. A dopóki nie przeprosi, nie ma co mówić o jego wizycie w Bułgarii".

Białoruś

Łukaszenko grozi parlamentowi

Prezydent Białorusi Aleksander Łukaszenko zagroził podjęciem "kroków prewencyjnych", jeśli parlament nie zgodzi się na ponowne rozpatrzenie ustawy ograniczającej uprawnienia szefa państwa. Łukaszenko wystąpił na forum parlamentu następnego dnia po przyjęciu przez deputowanych ogromną większością głosów ustawy określającej w jakich okolicznościach prezydent może być pozbawiony stanowiska. Izba odmówiła rozpatrzenia propozycji zgłoszonych przez Łukaszenkę.

"Jestem zobowiązany podpisać nową ustawę w ciągu trzech dni — powiedział Łukaszenko — ale nie mogę tego uczynić". "Jeśli dziś nie dokonacie rewizji tych ustaw i nie usuniecie sprzeczności z konstytucją, to sam przywrócę prawo, korzystając z konstytucyjnych uprawnień" — oświadczył deputowanym.

Według Łukaszenki nawet ultrakonserwatywny parlament rosyjski — rozprezenter swego czasu przez Jelcyna — nie był tak niechętny w stosunku do propozycji zgłaszanych przez szefa państwa.

Deputowani odrzucili wniosek o ponowne rozpatrzenie kontrowersyjnych ustaw i zajęli się problemami rolnictwa. Łukaszenko opuścił wobec tego gmach parlamentu.

Nie jest jasne, co zamierza uczynić Łukaszenko. Przypuszcza się, że zwróci się do Trybunału Konstytucyjnego z wnioskiem o zbadanie zgodności nowej ustawy z konstytucją. "Jest to sztuczna droga opóźnienia wejścia w życie ustawy" — mówią deputowani.

Rosja

Coraz bardziej niepewny los Graczowa

Coraz bardziej niepewny staje się los rosyjskiego ministra obrony Pawła Graczowa, którego od dawna oskarżano o korupcję, wynajmowanie płatnych morderców i nieudolność w prowadzeniu wojny w Czeczeni. Teraz dochodzi do tego skandal finansowy ujawniony przez dziennik "Siegodnia".

Podczas ostatniego posiedzenia rosyjskiej Rady Bezpieczeństwa prezydent Borys Jelcyn pokazał zgromadzonym dokument, z którego wynika, że jesienią 1992 roku ministerstwo obrony otworzyło sobie konto w jednej z filii Deutsche Bank na sumę 20,6 miliona dolarów. Otwarcie konta nastąpiło bez uzyskania niezbędnej w takim wypadku zgody szefa państwa.

Od kilku dni Graczow jest w szpitalu — podobno na okresowych badaniach. W Moskwie mówi się jednak, że może to być pierwszy krok do jego dymisji. Najprawdopodobniej Jelcyn nie zdecyduje się zdymisjonować Graczowa w związku ze zbyt kosztownym, brutalnym, a przy tym nieudolnym prowadzeniem wojny w Czeczeni. Wyberze zapewne inny pretekst i tu konto w niemieckim banku może być wystarczającym powodem niełaski.

Graczow związał się z Jelcynem w sierpniu 1991 roku, podczas

nieudanego puczu Giennadija Janajewa. W krytycznym momencie przeszedł na stronę Jelcyna i zapewnił mu zwycięstwo. W 1992 roku został ministrem obrony i Jelcyn oświadczył wtedy, że jest to najlepszy szef tego resortu od wielu lat.

Graczow — bohater wojny w Afganistanie — zapewniał Jelcyna, że "mała zwycięska wojna w Czeczeni" przywróci prezydentowi popularność. Tymczasem okazało się, że Czeczeni stawili twardy opór i sam Graczow musiał przyznać, że "wojna potrwa jeszcze dobrych parę lat". Zamiast wzrostu popularności Jelcyn doznał się jeszcze większej krytyki ze strony społeczeństwa. O ile przed kilko-

ma tygodniami było z niego zadowolonych 65 procent, to teraz już 72 procent.

Graczow jest znany z "ciemnych interesów". Przez ostatnie lata swoim autorytetem i karierą walczył z wiceministrami obrony Murem Burtakowem, który od 1990 roku był dowódcą wojsk rakietowych, a potem rosyjskim wicepremierem. Burtakow zajmował się handlem bronią i sprzętem skokowym na ogromną skalę, ulegał wątpliwości, że część dochodów trafia do kieszeni Graczowa. Głośno mówi się, że część tego rodzaju sprawki, Graczow polecił go po cichu zlikwidować. Stał się nawet w związku z przed obliczem Dumy Państwowej, ale jego pozycja była wtedy mocna, że deputowani nie śmiali nic mu udowodnić.

Dziś sytuacja Graczowa jest wiele gorsza. Borys Jelcyn ma wszelką cenę wzmocnić swoją pozycję, podtrzymać gestywność ze Zachodu. Może to uczynić, odwołując się od takich ludzi jak Graczow, wicepremier Nikołaj Jegorow i szef kontrowersyjnego Siergiej Skaszyn. Nie jest wykluczone, że szef panowie zostaną zdymisjonowani jeszcze przed 20 lutego, kiedy to ma wystąpić na forum Zgromadzenia Federalnego.

Szumiejko wystraszył się własnej odwagi

Przewodniczący Rady Federacji Władimir Szumiejko odwołał w piątek — za pośrednictwem rzecznika prasowego izby wyższej parlamentu rosyjskiego Jurija Algunowa — swoją czwartkową deklarację gotowości do ubiegania się o stanowisko prezydenta w wyborach w 1996 roku.

W czwartek kilku rosyjskich rożgłośni i agencji niezależnie od

siebie poinformowało, że przebywając w obwodzie kaliningradzkim Szumiejko oznajmił, że ma zamiar wziąć udział w wyborach prezydenckich. Z relacji niektórych mediów wynikało, że decyzja Szumiejki nie zależy od tego, czy Borys Jelcyn będzie się starał o ponowny wybór.

Po powrocie do Moskwy Szumiejko najpewniej wystraszył się własnej odwagi. W piątek rzecznik

prasowy Rady Federacji Jurij Algunow wyjaśnił, że "prawnie nie właściwie zinterpretowano słowa przewodniczącego Rady Federacji". Według Algunowa, Szumiejko nadał swemu zdaniu "najlepszy wariant" kraju i reform byłoby, gdyby Borys Jelcyn ponownie wygrał swoją kandydaturę na nowo powołanego prezydenta Federacji Rosyjskiej".

Francja

Woda się cofa — nowe problemy rosną

We Francji opadają wody rozlanych rzek, powódź się cofa, po woli na wschodzie, szybciej niż oczekiwano — na zachodzie. W miejsce poprzednich problemów, związanych z ratowaniem ludzi i dobytku, pojawiają się nowe: obawy przed groźbą epidemii, bezrobocie techniczne, które obejmuje tysiące pracowników, ciagle niemożliwy powrót do domów setek ewakuowanych.

W północno-wschodnim departamencie Ardenów wskutek powodzi ciagle nie może pracować ok. 50 przedsiębiorstw, w tym tak wielkie jak Ford czy Citroen. Zmuszonych do bezczynności jest przeszło 9 tys. pracowników. Nie działa blisko 600 szkół.

Na zachodzie Francji trwają już prace porządkowe, szacuje się straty, przygotowuje dokumen-

tację zniszczeń dla firm ubezpieczeniowych. Ciagle jeszcze nie oceniono rozmiarów — mówią o ubezpieczeniu będą musiał wypłacić powodziom 200 miliardów franków.

NA ZDJĘCIU: na skrajnie powodzi łoż była się najpoważniejszym środkiem transportu.

Dobry dom, choć nie rodzinny

(Dokończenie ze str. 1)

Lepiej jest trzem siostrzyczkom R. Mają babcię. Bardzo dobrą babcię. Mieszka nie daleko od internatu. Też w Nowej Wilejce. Odwiedza swoje wnuczki, przwozi im słodycze. Czasami zabiera do domu. Dziewczynki są sierotami. Ich mama i tatuś kilka lat temu zmarli na skutek zacczadzenia. Napalili w piecu węglem, zamknęli szyber i poszli spać. Nie obudzili się więcej. Początkowo babcia próbowała samodzielnie opiekować się, wychowywać dziewczynki. Było jej jednak bardzo ciężko. Wiek i przeżycia nadwładziły siły starej kobiety. Materiałnie też stało się coraz trudniej. Zdecydowała więc oddać wnuczki "do państwa". Złożyła niedługo wyzję w domu przy ul. Półdobrej 29a, gdzie mieści się Szkoła-Internat nr 3. Zapoznala się z dyrektorką p. Marią Milkevičienę, rozmawiała z nauczycielkami i wychowawczymi, obejrzała klasy, sypialnie, stołówkę. Chciała wiedzieć dokładnie, w jakich warunkach będą tutaj mieszkaly jej wnuczki. Doszła do wniosku, że nie w gorszych niż mają w domu. W ten sposób 10-letnia Irenka, 9-letnia Renata i 7-letnia Ania znalazły się w internacie. Jedną z nich przypadła do serca pewnemu małżeństwu. Chciało więc ją adoptować. Ale...

Adopcja dziecka nie jest łatwą ani prostą sprawą

Na adopcję, czyli prawne uznanie przez obcą rodzinę cudzego dziecka za swoje, ustawodawstwo RL zezwala. Pedagogi, wychowawcy domów małego dziecka, szkół-internatów, gdy decydują się oddać dziecko do rodziny, czynią to tylko dla jego dobra. Adopcję prawną poprzedza wiele formalności. Mogą one na pierwszy rzut oka wydawać się przeżyciem biurokracji, a w rzeczy samej pozwalają bardzo dokładnie zbadać, jakimi ludźmi są przyszli rodzice. Bo czy nie jest potrzebne, na przykład, zaświadczenie lekarskie ze wskazaniem dokładnego wieku oraz opisem stanu zdrowia? Aby wychować dziecko do pełnoletności bez wątpliwości trzeba mieć dobre zdrowie. A jeszcze — zaświadczenie o stanie rodzinnym, majątkowym, podanie z wyszczególnieniem wykształcenia, miejsca pracy, zajmowanego stanowiska, ewentualnie innego źródła zarobkowania. Również musi być pismna decyzja domu dziecka, w danym przypadku szkoły-internatu oraz wydziału opieki i kuratel. Aktówka z tymi dokumentami trafia do Sądu Najwyższego RL. Tu właśnie następuje uprawomocnienie aktu adopcji. W przypadku jednej z trzech sio-

strzyczek R. adopcja na razie nie doszła do skutku. Babcia nie wyraża zgody. "Rozumiem, że byłoby jej dobrze w tych państwach — mówiła. — Dopóki jednak żyje, niech wszystkie trzy będą moje. A gdy już umrę, niech się dzieje, co chce...". Inaczej było z Igozem. Ten 13-letni chłopczyk był sierotą. Teraz pół roku już mieszka w Polsce. Ma tatusia, o jakim być może marzył. Czytałem listy Igora do dyrektorki, do nauczycieli i kolegów. Oglądałem nadesłane zdjęcia, a na nich szczęśliwe, radośnie uśmiechnięte dziecko.

Tatusia Igor wybrał sam

Mniej więcej półtora roku temu do szkoły-internatu nadszedł list z Gdańska, podpisany przez prezesa oddziału Towarzystwa Przyjaciół Grodna i Wilna p. Ryszarda Śnieżko. Zaprasza sieroty z Litwy na lato na Wybrzeże. Mieszkańcy Gdańska, Gdyni, Sopotu, innych miast zobowiązali się wziąć do swych rodzin po jednym lub po dwoje dzieci. Wszyscy w internacie się cieszyli. Dyrektorka, nauczyciele i wychowawcy z tego powodu, że dla 80 wychowanków mają zapewniony letni wypoczynek. Bowiem problem spędzenia dwóch wolnych od nauki letnich miesięcy, jest trudnym do rozwiązania, a przede wszystkim do sfinansowania. Dzieci, z kolei, kusiła przyroda, morze, pobyt w dużych nieznanymi miastach. Zaczęło się szyszkować do drogi.

W roku przygotowano świadomościom, że nie wszyscy znają język polski. Wśród wychowanków Polacy stanowią pokąźny procent, ale dużo też jest dzieci z rodzin rosyjskich, białoruskich, żydowskich, a nawet gruzińskich. Nauczanie odbywa się tu w języku rosyjskim. Na dobrym poziomie są prowadzone lekcje jez. litewskiego.

Na fakultatyw z jez. polskiego do nauczycielki Haliny Szumskiej uczęszczały grupy dzieci z różnych klas. Zainteresowanie polskim bardzo wzrosło, gdy rozeszła się wieść o letniej podróży. W tym roku szkolnym są tu obowiązkowe lekcje jez. polskiego. Wracając jednak do Igora nadmienię, że do letniej akcji wypoczynkowej zorganizowanej dla dzieci wileńskich, włączyło się również Towarzystwo Przyjaciół Wilna i Grodna w Słupsku na czele z prezesem Marianem Boratyńskim. Nawiasem mówiąc, prezesi obydwu Towarzystw wywodzą się z naszych stron. Są emocjonalnie związani z Ziemią Wileńską, a p. Ryszard Śnieżko ma w Wilnie brata Karola Śnieżko, posła na Sejm RL. Część dzieci pojechała z Marianem Boratyńskim do Słupska. Igor (później na chrzcie w kościele św. Kazimierza w N. Wilejce dostał na imię Paweł) jakoś od razu przylgnął do pana prezesa. Jeszcze nie-

zbyt doskonałą polszczyzną opowiadał mu o internacie, o swoim 13-letnim życiu sieroty. Pan Boratyński zaprosił chłopca do siebie. I tak już zostało. W listopadzie udało się załatwić niezbędne formalności. Zaraz po otrzymaniu decyzji Sądu Najwyższego RL oraz wizycie w Departamencie Migracji, Igor-Paweł Boratyński wyjechał z tatusiem do domu, do Słupska. Pani Milkevičienę ze wzruszeniem pokazywała listy chłopaka, opowiadała, jak bardzo potrzebna jest sierotom ta

Pomoc przyjaciół z Polski oraz organizacji dobroczynnych z Litwy

Obuwie i ubranie otrzymano z litewskiej fundacji "Gaila". Były podarunki od rosyjskiego prawosławnego towarzystwa "Żywoj Kolos", od prawosławnego klasztoru św. Duchy, od rudańskijskiej wspólnoty prawosławnej cerkwi. Firma handlu nieruchomości "Status" też pomaga internatowi. Latem ufundowała młodszym dzieciom pobyt w Birsztanach, kupiła franki do stołówek, proszki, talerze. "Ze "Statusem" jesteśmy jakby spokrewnieni — żartuje dyrektorka. — Tam pracuje nasz wychowawca i absolutnie naszej szkoły Bielaukas. No i proszę, nie zapomina o swoim byłym domu...". Udzielił internatowi wsparcia Departament Problemów Regionalnych i Mniejszości Narodowych przy Rządzie RL, Polska Macierz Szkolna, Polskie Towarzystwo Dobroczynności w Wilnie, dzięki którym zadziergaliśmy tak serdeczne kontakty ze wspomnianymi Towarzystwami z Polski. Już "K. W." pisał, że podczas letniego pobytu dzieci otrzymały piękne prezenty od swoich opiekunów, a internat urządzenie do grzania wody, naczynia, ręczniki, wideo, 50 miekkich krzesel i in. Chłopcy i dziewczynki wrócili nie tylko w nowych ubrankach i butach, ze słodyczkami i zabawkami w plecakach, ale też wyleczeni: prowadzono dzieci do stomatologów, do dermatologów, innych specjalistów. Pani Aurelia — opiekunka 10-letniej sieroty Natasy zauważyła, że dziewczynka ma wadę wzroku, zawiążyła jej oczka. Posłała z nią do okulisty. Dobrano dziewczynce szkła, opiekunka kupiła okulary w ładnej oprawce. Wszystkich przykładów serdeczności okazywanej Polsce dzieciakom z Wilna nie da się wymienić. 13-letni Andrzejek zaprzyjaźnił się z rodziną państwa Karłowich. Ostatnio otrzymał paczuszkę ze słodyczkami, książkami. Pokazywał album ze zdjęciami z letnie-

Dyrektor M. Milkevičienė pokazuje dzieciom nową zabawkę.

go pobytu w Gdyni. Chłopiec stał na statku "Dar Pomorza", opalony, szczęśliwy. Dzieciom, a i dorosłym, którzy wychowywali się w normalnych, dobrych rodzinach trudno jest zrozumieć tę pustkę, jaka panuje w duszy sieroty. I oto znaleźli się ludzie, którzy tę pustkę wypełnili, ogzegli te zagubione istoty własnym ciepłem. Nauczycielka H. Szumska, towarzysząca dzieciom w obydwu podróżach do Polski (druga nastąpiła w przeddzień Bożego Narodzenia), pewnego razu powiedziała polskim przyjaciołom:

— Jesteśmy wdzięczni za wszystko, co dla nas robicie, ale przecież u was własnej biedy nie brakuje, sierot też...

— Tak... Ale nasza bieda jest inna. Sieroty mieszkają w domach dziecka po 2-3 w jednym pokoju. Wszędzie dywany, wykładziny. Mają doskonałe wyżywienie, komputery, lego i inne drogie zabawki, jeżdżą autokarami na Zachód. A naszym dzieciom tego wszystkiego brakuje.

One jednak kochają swój dom

Byliśmy w internacie we wtorek, a w poniedziałek jest dla dzieci laźnia. 222 wychowanków maszeruje do miejskiej łaźni z wychowawcami i tutaj używają ile się da. W sypialniach zmienia się wtedy pościel, ręczniki. Obejrzelismy też sypialnie. Mieszkają w 3-4 pokojach. W każdej po 18-20 łóżek. Jest tu bardzo ciasno. Ale czysto, porządknie. Często dzieci dzieciarnia spędza w klasach. Na razie nie ma pokójów wypoczynku, zabaw i gier. Brakuje miejsca, chociaż budynek jest duży. Aby go jednak do końca wyremontować, potrzebne są duże pieniądze. Dyrektorka M. Milkevičienė mówi, że sen z powiek spędzają jej te trudne warunki codziennego bytowania wychowanków internatu. Z właściwą sobie energią potrafiła jednak "wybić" część środków. Robota idzie już pełną parą. Oglądaliśmy prawie gotowe sypialnie na trzech piętrach. Będą tam stały 2-3, najwyżej 4 łóżka. W sąsiednich, ciemnych pokoiach, dzieci

będą miały szafki na osobiste rzeczy i wreszcie w internacie będą przynajmniej gorąca kąpiel i stanie się bardziej dostępne. Gdy już zęgalniamy się z panią Milkevičienę, powiedziała: "Wreszcie musimy wejść do tych nowych pokoi. Najwięcej czasu poświęcam raz budowie. Dobrze, że ma doświadczonych pedagogów takich jak mój zastępca ds. nauczania Lena Myrski — 14 lat pracuje w tym internacie, jak właśnie Halina Szumska i wielu innych, z którymi w ciągu 10 lat mojej tu pracy zrozumieliśmy się doskonale.

Odwiedziliśmy jeszcze XII klasę

Podczas rozmów z pedagogami słyszeliśmy w ich głosach niekiedy wesołość, gdy mówili o przyszłości swoich wychowanków. Nie ma już hoteli rosyjskich, nie ma miejsc pracy, mieszkanie po rodzicach ma tylko niewielu. Wypęły w XII klasie jednak pocieszyła. Uczą tu same dziewczęta. Jola Śauliute mówi, że chce wstąpić na medycynę w Kownie, Łarysa Aksionowa wybiera się na prawo, inne — na ekonomię, pedagogikę. Znają litewski, rosyjski, polski, uczą się angielskiego. Swój wychowawczynię Halinę Szumską dziewczęta kochają jak matkę, bo nie uczy ich nie tylko polskiego czy innych przedmiotów, ale prowadzenia domu, kuchni, gotowania obiadów. Do gospodarstwa domowego, do prania, lubią przychodzić wszyscy, a najmłodszym pomagają. Bo z panią Haliną można porozmawiać w sposób skłonny, na przykład, o kolejnej podróży do Polski; tu można zostawić swoje paczki ze słodyczkami, można też do niej przylatować. Ona sama mówi, że już chyba nie potrafi pracować z innymi dziećmi, tak wrosła w sierocę losy. Tej wspaniałej będzie żyła sprawami swoich absolwentek: czy wstąpią na studia, czy znajdą pracę?

Jadwiga PODMOSKO
Fot. Tadeusz Wałkiewicz

Halina Szumska ze swoimi dziewczętami w pokoju gospodarstwa domowego.

Podnieśli ręce uczniowie, którzy byli w Polsce.

Maj głębokiej wiedzy i silnej wiary

Arcybiskup Jan Cieplak

10 marca 1993 roku minęła niepostrzeżenie 70-ta rocznica skrajnie uszu-
wanego w ciele episkopu z przesładowań Kościoła katolickiego w sowieckiej Rosji,
jakim był trwający w dniach 21-25 marca 1923 r. w Moskwie proces ks. arcybiskupa
Jana Cieplaka, ks. prałata Konstantego Budkiewicza i 113 innych księży
katolickich.

Dziś Czytelnik niewiele wie na ten temat. Powojenne wydawnictwa
polskie starannie unikały informacji dotyczących okoliczności procesu.

Dla upamiętnienia zatem całej sprawy warto dziś kilka słów poświęcić również
historii Kościoła katolickiego w ówczesnej Rosji, w okresie poprzedzającym
wyroki moskiewskie.

KOŚCIOŁ KATOLICKI W ROSJI

W Rosji katolicy katolikami byli
znajomi wyłącznie Polacy. Obrządek
przebiegał katolicy byli surowo zakazany.
Katolików innych narodowości była
nieliczna, podczas gdy Polacy
w 96 proc. byli katolikami obrządku
rzymskiego, z czego w samym Peters-
burgu — 66 proc. ogółu katolików w
całej Rosji. Mieszkało tam wówczas 60
tys. Polaków i liczba ich stale wzrastała.
Od czasu utraty niepodległości, wraz ze
Stanisławem Augustem Poniatowskim
napłynęła do Petersburga arystokracja
polska. Po upadku powstała 1831 i 1863
roku wielu Polaków znalazło w Peters-
burgu lepsze warunki życia i stosunko-
wo większą swobodę. Likwidacja ucze-
la polskiego w królestwie oraz
rusyfikacja Uniwersytetu Warszaw-
skiego i Wileńskiego spowodowała
napływ uczonych i młodzieży do car-
skiej stolicy. Rozwój przemysłowy mia-
sta skłaniał też robotników, inżynierów
i pracowników technicznych.

Dążąc do likwidacji ośrodków
życia narodowego i kościelnego na zie-
miach rdzennych polskich, rząd carski za
jedną z metod rozbijania polskości
otrzymał utworzenie skupisk polskich w sa-
mej Rosji, gdzie można je było lepiej
kontrolować.

Przed I wojną istniało w Petersburgu
kilka parafii katolickich, z których
najbardziej była pw. św. Katarzyny przy
Nowosim Prospekcie. Posiadała ona
własne budynki mieszkalne i szkoły z
internatem, tworząc odrębne osiedla,

spojone wspólną wyznania i
narodowości. Nazywane były niepry-
padkowo "miasteczkiem polskim". Od
roku 1903 proboszczem tej parafii był
ks. Konstanty Budkiewicz. Udało mu
się zebrać gorliwych współpracow-
ników i prowadzić wszechstronną
działalność, zarówno duszpasterską,
jak charytatywną, społeczną i naro-
dową, a szczególnie oświatową.
Kształcił się w obrębie parafii około 2
tysięcy dzieci i młodzieży. Jako osobny
przedmiot był wykładany oficjalnie
język polski, w nim też odbywały się
lekcje religii. Po rewolucji bolszewickiej
założono tu Komitet Obywatelski,
mający na celu obronę praw Polaków
przebywających w Rosji. W 1918 r.
zostały zarekwirowane wszystkie lokale
szkolne parafii św. Katarzyny. W wy-
niku dekretu o rozdzieleniu Kościoła i
państwa w latach 1921-22 wprowadzo-
no następne dekryty, na których mocy
zagrożone zostało mienie kościelne. W
grudniu 1922 r. zamknięto w Peters-
burgu wszystkie kościoły z powodu od-
mowy przez wiernych zawierania
umów dzierżawnych dot. kościołów i
przedmiotów kultu.

ABP J. CIEPLAK

W takim oto trudnym okresie
stał na czele archidiecezji jako wika-
riusz generalny arcybiskup Jan Cie-
plak.

Urodził się on 17.VIII.1857 r. w
Dąbrowie Górniczej. Studiował w la-
tach 1873-78 w seminarium duchow-
nym w Kielcach, później specjalizował
się w Akademii Duchownej w Peters-

burgu, gdzie w 1882 r. rozpoczął
wykłady z archeologii biblijnej, liturgii,
teologii moralnej, śpiewu kościelnego,
a w 1889 r. — teologii dogmatycznej.
Był też bibliotekarzem i ojcem duchow-
nym Akademii. Biskupem sufraganiem
mołchowskim został w 1908, a w 1909
r. objął funkcję przełożonego Kolegium Du-
chownego w Petersburgu, z której po
roku zwolniono go za działalność pro-
polską, przejawioną głównie w czasie
wizytacji parafii katolickich w Rosji.
Od 1914 r. jako administrator archidie-
cezji mołchowskiej rozwijał w trudnych
warunkach i wojny światowej
działalność duszpasterską, charyta-
tywną i patriotyczną. W 1919 r. został
arcybiskupem tytularnym i po deporta-
cji abpa Roppa objął rządy najroz-
leglej metropolii świata, od Dniepru
po Władywostok, gdzie istniało kilka-
set parafii katolickich, łacińskich,
założonych przez wywiezionych Po-
laków. Przed objęciem rządu przez
bolszewików udało mu się uruchomić
seminarium duchowne w Petersburgu.

Stawiając czoło największej, naj-
bardziej wrogiej Chrystusowi potęgę
w 1920 r. zostaje aresztowany na
krótko, pod zarzutem przeciwstawiania
się kościoła zarządzeniom władz ra-
dzieckich. W czerwcu 1922 aresztowa-
no ponownie, zostaje zmuszony wraz z
ks. prałatem Konstantym Budkiewi-
czem i 113 innymi księżmi polskimi do
opuszczenia Petersburga i wyjazdu do
Moskwy na czekałszy ich tam proces.
Pożegnanie księży na dworcu było dra-
matyczne. Plac przed stacją na długo
przed oddaniem wypełniały tłumy
placzących ludzi, którzy poklekali, gdy
arcybiskup błogosławił ich z okna
odjeżdżającego pociągu.

"...A pociąg ruszył,
pod okiem żołnierza, co w wagonie
z karabinem zasiadał,
każdy z piętnastu więźniów
u sąsiada też wypowiedział.
I modlili się wielkim głosem,
ufając, że słuszna ich sprawa,

do świętego Kazimierza,
do Kingi i Stanisława,
do Boboli i Wojciecha,
do Jacka i Kuncewicza,
i modlili się za sprawców więzienia,
choć nie znali ich oblicza;
i modlili się za Polskę i Rosję
równie coby u Pana nad Paną,
aż wreszcie czerwony żołnierz
i obrócił się nwarz do ściany..."

(K. Kuciewiczowski "Opowiesć
o moskiewskim męczarniście").

PROCES MOSKIEWSKI

W Moskwie wszyscy księża zostali
aresztowani i osadzeni w więzieniu na
Butyrkach.

W dniach 21-25 marca 1923 r. w
atmosferze nienawiści do religii i
Kościoła, odbył się w Moskwie przed
Najwyższym Trybunałem proces, w
którym oskarżono księży o naruszanie
dekretów dotyczących rozdzielenia
Kościoła i państwa, a w ostateczności o
działalność kontrrewolucyjną.

Sam przebieg procesu, a zwłaszcza
wystąpienia oskarżycielskiego prokuratora
Kirylenki, określone były w świecie jako
przejaw ogólnego zdziwienia w Rosji.
Powiedział on m. in. "Kościół katolicki
zawsze wszystkich klasy pracujące. Cała
życiowa dwulicowość... nie przysła się
wam na nic i nie uchroni od wyroku
śmierci. Zaden papier z Watykanu nie
uratuje was i teraz. Pluje na was za religię,
tak samo jak na prawosławia, żydowską,
mahometanizm i każdą inną. Nie masz
prawa nad prawo sowieckie i na zasadzie
tego prawa musimy ponieść śmierć".

23 marca o północy, w Niedzielę Pal-
nową, zapadł wyrok. Arcybiskup Cieplak
i ks. Budkiewicz zostali skazani na śmierć,
a pozostali księża na wyroki od trzech do
dziesięciu lat więzienia. Wszyscy przyjęli
wyroki bardzo spokojnie.

Centralny Komitet Wykonawczy,
obawiając się reakcji między-
narodowych, zamieniał arcybiskupowi
Cieplakowi karę śmierci na 10 lat
więzienia, a po roku na karę wydalenia z
granic Związku Sowieckiego. Utrzy-
mano został natomiast w mocy wyrok karę
śmierci dla ks. Budkiewicza i 31 marca,
w noc Wielkiej Soboty, zabito go
strzałem w potylicę, według moskie-
wskiej praktyki.

Abp Cieplak w więzieniu również
oczekiwał wykonania wyroku śmierci,
jako że o utaskaniu go nie powiada-
miono. Gdy wywieziono go w nieznaną
i kazano iść lasem w kierunku zachod-
nim — jeszcze oczekiwał strachu w tył
głowy i dziwił się, gdy zobaczył, że jest
sam, i że światła, które były przed nim,
to posterunek graniczny z Łotwą.

Znaki pamięci

Był potem niedługo w Polsce, bez
przydziału, przybył do Rzymu do Piusa
XI. Papież nie powołał arcybiskupa do
św. Kolegium, bo miał dla niego inne
zamiany. Po jakimś czasie pobytu w Rzy-
mie pojechał on w 1925 r. do Ameryki,
14 grudnia 1925 r. przez delegata apo-
stolskiego w Waszyngtonie otrzymał

nominação na pierwszego metropolitę
wileńskiego. Niespodziewanie
zachorował i umarł 17 lutego 1926 r.
przed ingresem, przewidzianym na 25
marca 1926 r. w Passaic (New Jersey).
Pochowany w Katedrze Wileńskiej.

W pierwszą już rocznicę śmierci
arcybiskupa w parafii w Passaic, gdzie
ks. abp zachorował i zakończył życie,
odśpiewano wmurowaną w ścianę
kościółka MB Różnowicę tablicę pa-
miątkową z podobizną ks. arcybiskupa.
W uroczystości wzięły udział liczne rze-
szę wiernych oraz 25 księży polskich z
miasta i najbliższej okolicy.

W Polsce trzy miasta okazały
najwięcej wdzięczności zainteresowa-
niom uczczeniem pamięci arcybiskupa:
Wilno, Poznań i Warszawa.

Wilno — jego stolicą metropolital-
ną — nie mogło mu złożyć arcybisku-
piego tronu, zbudowało więc przynaj-
mniej kosztowny grobowiec — pomnik,
który był uroczystie odsłonięty i po-
święcony 19 czerwca 1929 r. Popier-
sły, wykonane z brązu, zaprojektował
prof. Bolesław Bałkiewicz. Przedsta-
wia ono arcybiskupa w szatach pontyfika-
lnych wychylającego się z katedry.
Na pomniku umieszczono napis, zawie-
rający streszczenie życia arcybiskupa
za kończący się słowami: "Maj
głębokiej wiedzy, silnej wiary, wielki
miłośnik Kościoła i Ojczyzny, miłośnik
względem ubogich i cierpiących".

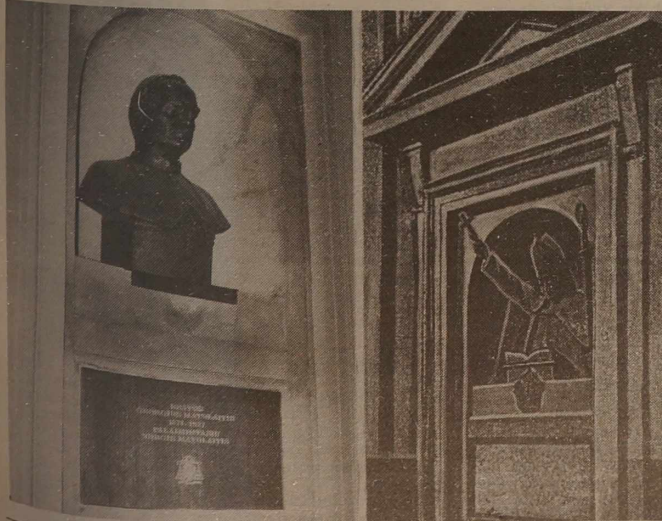
W 1925 r. rozpoczął się w Rzymie
jego proces beatyfikacyjny. Postu-
latorem w tej sprawie był znany ks. Wa-
lerian Męysztowicz — dyrektor Pol-
skiego Instytutu Historycznego, infułat
i członek Bazyliki św. Piotra w Rzymie.
Sportykowane akta sprawy znajdują
się przy kościele św. Stanisława w
"Ośrodku postulatorów" w Rzymie.

"Nic więcej o abpie powiedzieć nie
mogę — pisze we wspomnieniach ks.
Męysztowicz, — jak to, że nie myślał o
sobie, że opowiadał o swoich
przeżyciach w Rosji tylko wtedy, gdy
sądził, że to jest potrzebne dla katolic-
kiego świata, że nie dostrzegłem w nim
nigdy najmniejszego odruchu wrogości
wobec "nieudzięką ziemi", że robił
wrażenie człowieka oddanego modlit-
wie — nie tylko podczas Mszy św., ale
stałe. Życiorys arcybiskupa Cieplaka
niełatwo ustawić do hagiografów".

Przypomnieliśmy sylwetkę arcy-
biskupa Jana Cieplaka i historię moskie-
wskiego procesu dlatego, że od niedaw-
na na miejscu jego pomnika, który
został zniszczony przez władze komu-
nistyczne, w Bazylice Wileńskiej na gro-
bie arcybiskupa ustawiono popiersie
bł. biskupa J. Matulaitisa.

Opr. Czesława PACZKOWSKA
NA ZDJĘCIACH: tak wyglądał
nagrobek śp. arcyb. Cieplaka w Bazy-
lice Wileńskiej; w miejscu tym obecnie
znajduje się popiersie bł. bpa Jurgis
Matulaitisa.

Fot. Marian Paluszkievicz
Repr. archiwum

Błogosławieństwo chleba św. Agaty

W dniu św. Agaty (5 lutego), która
żona od III w. jedną z najbardziej zna-
nionych świętych (zginęła
w prześladowaniu w 251 roku), wiersze
przepraszające o kościół woda, sół i
ogień, Agaty w rok po śmierci unatowała
w czasie wybuchu Etny. Odtąd
pamiętano, a wiersze zaczęły znaleźć się za swoją
wspomnianą w czasie kłótni i pożarów.

Zaczęto w uroczystym dniu jej urodzin dla
nią błogosławić.
— wodę, która jest prze-

ciwieniem niszczącego ognia, a zara-
zem czynnikiem podtrzymującym życie
i gaszącym pragnienie;

— sół — przyprawę nadającą smak
potrawom;

— wreszcie chleb, bez którego nie
można się obejść i który jest symbolem
dobroci.

Imię Agaty jest pochodzenia gre-
ckiego i znaczy tyle co "dobra". Widzimy
więc, że błogosławieństwo chlebem w dniu
św. Agaty nie jest kwestią przypadkową.
Chleb jest również znakiem bezinteres-
ownej miłości (tłumienie chleba, by ni-
komu go nie zabrakło) i doskonałej

jedności (z wielu ziaren jeden bochen).
W czasach biblijnych nigdy się nie
krociło chleba nożem, lecz łamało
rękami. Obdzielano nim wszystkich za-
siadających do posiłku. W tradycji na-
szego kraju był również wielki szacunek
dla chleba. Gospodyni przed wstawi-
eniem go do pieca każdy bochenek
znaczyła znakiem krzyża św., a jeśli
kromka upadła na ziemię, podnoszono i
całowano ją z szacunkiem. Dziś każdy
wierny zabiera w podróz odrobinkę
chleba św. Agaty — ponoć najlepiej
strzeże od wszelkich nieszczęść.

Julitta TRYK

Pierwszy promień

Wielkiemu Rodakowi
Księdzu Kardynałowi H. R. GULBINOWICZOWI

Jakże dalekie są tamte czasy
i pierwsze kroki w rodzinnej wsi
Wśród tak skoszonych, zielonych lasów
gdzie upływały dzieciństwa dni.
Dla każdego na tej ziemi
Zabraliś kiedyś pierwszy dąb.
A dla niego — z tej świątyni,
Co w Bujwizdach wznosi krzyż.
— Śwą melodią uroszyszt
Wola wiernych dzwonił głos.
Z wszystkich włosek dookoła
Spracowany śpieszył lud.
Aby stanąć przed ołtarzem
Tobie, Panie, oddać hołd.
Już z daleka chłopiec widzi:
Nad świątynią promień księży.
"Mamo, widzę światłość jasną,
Czy ja również widziałś ty?"
Mamo! prędkiej, pośpieszajmy!
Jakiś magnes ciągnie mnie...
Odtąd w sercu tego chłopca
Z podwieńskiejsi małej wsi
Złoty promień zawsze kłnił.
— Lecz dni jak liść jesienią,
Chłopak wyrósł, w świat wyjechał.
Aby promień, który widział
Nieś do wszystkich ludzkich serc.

Mieczysław BOURSEWICZ

11 grudnia 1994 r.

Przed jubileuszem 40-lecia "Wiliu"

Młódzież traktuje zespół raczej jako rozrywkę

Rozmowa z Czesławą BYLIŃSKĄ — kierownikiem artystycznym i dyrygentem Polskiego Zespołu Pieśni i Tańca "Wilia".

Kilka myśli przed jubileuszem "Wiliu".

— Czy to prawda, że nasz niezapomniany zespół, stojący przez długie dziesięciolecia na straży polskości, ćwiczy przed swoim 40-leciem w sali, gdzie temperatura waha się w granicach 0°?

— Niestety, prawda. Faktycznie przepiękny jest w takich warunkach śpiewać, grać, tańczyć. Dotyczy to jednak nie tylko "Wiliu". Inne zespoły, działające w Pałacu Wspólnot Związków Zawodowych pracują podobnie. Wyobraźcie sobie, uczestników zespołów dziecięcych lub ćwiczące małe baleriny.

Już drugi rok pracujemy w nieogrzewanym pomieszczeniu, ale tak zimno jeszcze nie było. Inna sprawa, że tego przy najmniej dach nad głową i z tego się cieszymy.

— Na niedawnej litewsko-polskiej konferencji na temat stanu kultury Polaków na Litwie dużo mówiono o mecenacie państwowym, samorządowym, prywatnym. Jak pod tym względem jest w "Wiliu"?

— Z takiego poparcia nie korzystaliśmy nigdy. Pałac Wspólnot ZZ pełni swego rodzaju rolę mecenasa. Otrzymujemy sąg do prób, symbolicznie płace dla kierownictwa. Ostatnio np. dyrektor pałacu pan Dubauskas wyasygnował pieniądze na parę parbutów dla zespołaków.

Zresztą do nikogo nie zwracaliśmy

się o pomoc. Na to sprawę mam swój własny punkt widzenia. Sądzę, że jeżeli "Wilia" osiągnie poziom dostatecznie wysoki, a z tym różnie bywa, bo przecież to zespół amatorski, może ktoś nas wykorzysta do celów komercyjnych. A ponadto dajmy, by na naszych koncertach była pełna sala, z tego też mamy wpływ finansowy.

— Na konferencji szeroko mówiono także o Domu (Centrum) Polskim w Wilnie. Prezes Wspólnoty Polskiej prof. Andrzej Stelmachowski wymienił sumę 8 miliardów złotych przeznaczonych na prace projektowe i przygotowanie terenu w 1995 r. Proponowano, by w takim domu rozlokować wszystkie w Wilnie działające zespoły polskie. Ktoś w kuluarach zażartował, że trzeba by było wówczas rozdzielić je, kramami. Co sądzisz o takim — Domu?

— Absolutnie nie popieram takiej inicjatywy. Owszem, siedziba dla jakiejś koordynującej placówki z biurem jest niezbędna. Obecnie Centrum Kultury Polskiej na Litwie daleko nie spełnia tej funkcji, jakie by musiało. Widzi mi się takie centrum z metodami, kramami, instruktorami, z biblioteką. Taką placówkę musiałaby dysponować wyuczonymi wiadomościami o wszystkich zespołach, ich potrzebach i osiągnięciach. W tym sensie mogłaby być wspólnym domem. Posiuzię się tu takim nby drobnym przykładem. Niedawno z paromiesiecznym

opóźnieniem otrzymaliśmy zaproszenie na jubileusz słynnego czeskiego chóru "Hutník". List wedrował po Wilnie i kiedy dotarł do nas, było już za późno na wyjazd.

Gdyby jednak taki Dom-Centrum powstał w Wilnie, należałoby od podstaw zmienić strukturę działalności zespołów artystycznych. Np. nie mogłyby być trzy zespoły pieśni i tańca o zbliżonym charakterze, a jeden. Nie dwa teatry, jak obecnie, lecz jeden. Takie jest moje zdanie.

— Czy możecie nakreślić portret zbiorowy obecnego zespołu?

Cieszy, że mamy kilka osób od dawna, a nawet od początku związanych z "Wiliu". To bardzo dobry przykład dla młodszych pokoleń. Młódzież mamy dużo, z tym, że uczestnictwo w zespole traktuje ona odmiennie niż to my robiliśmy. Teraz jest już niepożądane, można więc wybierać. Ponadto nie ma mocnego nastawienia na solidną pracę, w efekcie czego przychodzi sukces. Młódzież traktuje zespół raczej jako rozrywkę. Może to nawet dobrze, trudno powiedzieć.

Właśnie na konferencji mówiłam o niedostatecznym muzycznym i estetycznym przygotowaniu naszej młódzieży. Nikt nie myśli, żeby zmienić sytuację.

— Mówiłaś też, że proponowałaś szkołom, aby zwiększyć ilość godzin wychowania muzycznego.

— Ze strony Ministerstwa Oświaty była propozycja, żeby jednej ze szkół polskich nadać ukierunkowanie muzy-

czne. Nadana jednak nie przystała na to. Bardzo szkoda. Dziwi mnie, że Macierz Szkolna nie popiera tej inicjatywy. To dobrze, że w szkołach działają zespoły. Nic nie mam przeciwko, aby były nawet w każdej klasie. Chodzi jednak o ich poziom. O tym, że jest niedostateczny, świadczy np. stosunkowo mały napływ młódzieży do "Wiliu".

Sądziłam, że szkoła Jana Pawła II z czasem stanie się swego rodzaju bazą "Wiliu". W szkole tej, na którą, że tak powiem patrzy teraz cały świat, potrzebną jest dziecięcy polski zespół reprezentacyjny. Niestety, zetknęłam się niedawno z faktem smutnym: dzieci śpiewają pod fonogram. Tego być nie powinno. Może coś się zmieni, gdy do użytku zostanie oddana sala.

— A może w ogóle wśród polskich dzieci nie ma utalentowanych muzyków?

— Młódzież utalentowaną jest bardzo dużo. Świadczy o tym chociażby ubiegłoroczny przegląd młodych talentów, zorganizowany w sali Akademii Nauk Litwy, a także szkoła muzyczna, w której wykładał, gdzie znaczny odsetek słuchaczy stanowią Polacy.

— Słabym punktem "Wiliu" jest obecnie grupa taneczna?

— Ostatnio zmieniła się nie do poznania na lepsze. Kieruje nią pani Halina Rotkiewicz, Zauważyłam, że gdy trzeba, tancerze maksymalnie potrafią się skupić i dobrze wystąpić. Oczywiście, do wyrazu tańca, do tego, jakich chęci widzieć tancerzy, droga długa. Wymaga to kilku lat pracy. Mam grupę taneczną niemal całkowicie nową. Stary tancerze odeszli, z nich w każdej chwili mogą wrócić. Czekać na nich.

Zresztą, na niedawny koncert w Solecznikach przyszli starsi i dobrze się czuli. Sala była pełna, widać było czystość, światło, dobre przygotowanie zespołu zaproszonego. Nawet na kolejną wrześnie zostawił ten występ.

Podobnie miło było w Wejście. W ogóle bardzo chętnie korzystamy z zaproszeń. Chcemy "otafczyć" grupę taneczną. Chociaż chór i kapela — to też zasadniczo młódzież.

— Jak przebiegała przygotowania do jubileuszu?

— Przede wszystkim chcemy zebrać weteranów, sporządzić ankietę. Planujemy, że wszyscy byli młodziwcy staną na scenie. Nie mamy możliwości odnowienia na jubileusz całego repertuaru, bo nie mamy np. strójów. Zaprezentujemy więc najlepsze piosenki z lat minionych. Będzie też kilka niespodzianek, jak zawsze. Bardzo je lubimy robić dla publiczności.

— Kiedy więc spotkamy się jubileuszowo?

— Właściwie 40-lecie "Wiliu" przypada w marcu, ale z uwagi na Święta Wielkanocne obchody przenosimy na maj.

— Życzmy wszystkim wiliowcom pomyślnych przygotowań do jubileuszu.

Rozmawiała
Halina JOTKIALO

Fot. Tadeusz Wąziński

Bezsłowne prawdy Jonasa Arčikauskasa

Dzisiaj — litewska premiera "Snu" Augusta Strindberga na scenie wileńskiego Akademickiego Teatru Dramatycznego. Która to już w dorobku twórcy reżysera Jonasa Vaitkusa? Wieloletni autelanowany twórca litewski stał już w tym rachunek. Premiera na scenie dramatycznej, operowej, jak też filmy. Praca na gruncie rodzinnym oraz za granicą... Nie pora jeszcze na dokonanie bilansu. Dotąd — dziesiątki premier, szeroka rozległość repertuaru, większość — we współpracy ze znakomitym scenografem Jonasem Arčikauskasem.

— Zbudować, "ubrać" spektakl... Więcej — uruchomić go w czasie i przestrzeni, nadać mu rytm. Właśnie tego — Arčikauskasa — rytmu i czasu tworzącego zawsze nową jakość nie da się pomylić z żadnym innym.

Prace tych obu artystów określa się niekiedy lapidarnie: znaki, symbole. Nie są to jednak symbole oderwane od rzeczywistości, czy też zaaranżowane kompozycje w wyrafinowanej formie. Arčikauskas konsekwentnie, z dużą precyzją i powściągliwością rzeźbi od cinki czasu, ukazuje intensywność jego istnienia. Czas — jest tu samodzielnym tworzywem, podobnie jak dźwięk w muzyce.

Czas ten w ujęciu Arčikauskasa jednak nie zawsze płynie dostojnie i niezależnie. Twórczość — zaczyna się dopiero w momencie naruszenia, deformowania zasad. Odczuć czasu przez artystę jest zawsze formą naciśniętą na widza, zatem — jest także narzucającym odbiorcy swojego świata wewnętrznego. Widz — albo wpada w ten świat (rytm) i wtedy staje się widzem artysty, albo — nie i wtedy kontakt pomiędzy nimi nie następuje.

Ten drugi twórca, zgrany tandemem Vaitkus — Arčikauskas przeważnie dokonuje podziału: mają widzów, na których im zależy oraz widzów, którzy są im obojętni. To artyści, którzy tworzą własny świat, a nie — odwrotnie — rzeczywistość. Stąd częsta wobec ich trudów, kontrowersyjna ocena tego, co robią ("King", "Lekcje litera-

tury", "Golgota", "Dziady", "Agnus Dei" i in.)

— Z Jonasem Vaitkusem współpracuję od dawna, jeszcze do czasów kowieńskich, w latach, kiedy był on kierownikiem artystycznym kowieńskiego Państwowego Teatru Dramatycznego. Los mnie z nim zetknął, a dokładniej stało się to z udziałem aktora Valentinas Masalskisa. Masalskis — to mój dawny, serdeczny przyjaciel. Niepokromiony żywioł, wielki talent aktorski... Dzięki niemu wstąpiłem do teatru, a tam był Vaitkus. Tak się "przerodziłem" w scenografa, bo na dobrą sprawę to przede wszystkim jestem artystą plastikiem, specjalizującym się w ceramice. Ceramika — to moje życie, w niej jestem całym sobą. Teatr — to jeszcze jedna próba jakiejś odkrywczości, zakoszenia dla samego siebie — mówi Arčikauskas.

— Tchnąć w głąb życia, artystycznym formom nadać ruch, musić odbiorcy do innego postrzegania otaczającego nas świata. Ten świat tajemniczy, a jego obraz — to wrażenie prawdy, na którą artysta pomaga nam spojrzeć. Symbole Arčikauskasa mają znaczenie nieyczerpane i nieograniczone.

Jonas Arčikauskas dysponuje specyficznym "filtrem", zrodzonym z obserwacji rzeczywistości, wspomaganą przez doświadczenie życiowe. Jest szczególnie wyczulony na odróżnienie prawdy od fikcji, szczeroci od fałszu, naturalności od przesady.

— W Druskiennikach, w Połdnie są Twoje rzeźby — mówię do niego.

Rzeźby to coś, co pozostaje materialnym śladem. Natomiast teatr, scena — to jest trud niejaśno... efemeryczny, schodzą po latach spaktakle z afizsa...

— Myślę, że dla każdego artysty ważny jest sam proces tworzenia, powstawania dzieła, zrodzonego z impulsu, z inspiracji, ze związanych z tym przeżyć. Z różnych doznań — i do- brych, i złych, z ich zderzenia. To jest najważniejsze. To wszystko twórca pozostaje i jakby w nim osiada i długo później procentuje.

— Twoje wspaniałe "Dziady" Mickiewicza "grają" mi dziś w duszy, wielka malarsko - muzyczna symfonia. A później nagle — "Kalligula" w Twojej scenografii, w Austrii...

— O, to były przeżycia innej natury. Przyjechałem tam właśnie bez żadnego projektu. Zanim zabrałem się do pracy, do sceny — poszedłem "w miasto". W nocne miasto, pełne życia, ruchu, jakiejś witalnej siły, a zarazem dostojności, elegancji. Wiałe suknie panów, czarne stroje pań — wszystkie wspaniałe fale płynęły ulicami przepięknego miasta. Co to miało wspólnego z Kalligulą? Niby nie. Ale po powrocie z tej nocnej eskapady już wiedziałem, jak oprawić ten przyszły spektakl.

— Na premierze był triumf... — To są wszystkie te... na krótką lub dłuższą metę radości. Stałość — jest w ceramice.

— Stwory przed potopem, szkatki mitów — w odbiorze współczesnego widza. Opowiadałeś mi kiedyś, jak będąc dzieckiem długo przesiadywałeś nad stawem przyglądając się z zachwytem... trytonom.

— Tak. Zakochałem się w nich wtedy.

— Studium istnienia, trwania... Uwielbiasz stałość, nie cierpisz chaosu.

— Bo porządek świata jest stały.

Wyznaczają go cykle Natury: narodzin — śmierci i znów od początku.

— Łuska trytona, łupina człowieka, w której został osadzony, kruchość materii, stałość ducha...

— O, właśnie! "Dziady" są dla mnie tą wspaniałą więzią — żywych z umarłymi.

— Prócz mnóstwa innych wspaniałych elementów plastycznych składających się na całość "Dziadów", niektórzy w nich szczególnie wywarły na odbiorcy szczególnie silne wrażenie. Przykładowo — jarzące się piramidy. Miałeś później wystawę indywidualną. Twoje piramidy emanowały jakąś... osobliwą energią. Ludzie na tę wystawę szli... niejako po odzyskanie zdrowia.

— Przez piramidy przechodzą niezwykle zjawiska energetyczne. W środku piramid — egipskich na przykład — wytwarza się atmosfera długo utrzymująca w nich życie. Wszystko co wysmukłe — drzewa, wieże — skupia olbrzymi potencjał energii kosmicznej. To dotyczy także krzyży. Krzyż — jest więc nie tylko symbolem cierpienia...

— Jesteś dojrzałym twórcą. Dobrze znasz smak cierpienia, ale i radości...

— W sumie — nazywam to przegodą. Byłem w życiu na wozie i pod wozem. We wczesnej młodości — tułaczka po różnych miastach, szukanie dachu nad głową i pracy. Osobliwe przeżycia wiązały mnie z Wilnem, z miastem i jego ludźmi. Różnych tu spotkałem. Najwięcej serdeczności doznałem od biedaków ze starych ruinnowanych wileńskich kamienic. To — pewna filozofia życia, ma ona także odbicie w tym, co robię.

— Twoje wspomnienia dziecięce — z czym się wiąza?

— Przede wszystkim Matką. Dąta

mi wiele ciepła, serdeczności. Z dziećmi, w którym wyrosłem...

— A dzisiaj?

— Dzisiaj potrafię szczerze się cieszyć z tego co mam. Z żony, z dziecka, z przyjaciół.

— Są dziś jeszcze prawdziwi przyjaciele?

— Bez nich nie istniałby świat.

— Jaki dziś będzie premierowy "Sen" Strindberga? Reżyser Jonas Vaitkus tuż po premierze wyjeżdża z Litwy. Czy — na długo? Jaki los czeka Teatr i pracujących tu w nim ludzi, młodych, świeżo startujących aktorów? Z kim będzie współpracował Jonas Arčikauskas?

Na te pytania trudno dziś odpowiedzieć. Jedno wiem — Arčikauskas nigdy nie zamie wyznaczyć przez siebie zasad. Jest człowiekiem, który w każdym układzie społecznym potrafi być wolnym. Nie żyje ze Sztuki, ale — dla niej.

Dobrze, że tacy są jeszcze potężni nas.

Alwida ROLSKA

NA ZDJĘCIU: Jonas Arčikauskas, autor scenografii dzisiejszego "Snu".

Fot. Walery Charia

Wczoraj w prasie Litwy

LIETUVOS rytas

"W Wilkomierzu wykryto ognio niebezpiecznego dla ludzi promieniowania" — publikacja

Artūsa Jonuša.
"W trakcie badania incydentu z dnia 21 stycznia, który się wydarzył na posterunku granicznym w Kalwarii (pion mariampolski) — ze strony polskiej zwrócono napromieniowaniu radioaktywnie samochód ciężarowy AYA — wyjaśniły się sprawy, które mocno zadziwiły specjalistów."

Po zbadaniu w laboratorium radiologicznym Połączonego Ośrodka Badań Ministerstwa Ochrony Środowiska próbki gruntu, pobranej z tego miejsca w Wilkomierzu, gdzie stał wspomniany samochód ciężarowy, wyciągnięto wniosek, że wykryte w gruncie substancje radioaktywne powstają wyłącznie w reaktorach jądrowych. Sumaryczna radioaktywność tych materiałów jest tak wysoka, że jak powiedział naczelnik tego laboratorium S. Motiejūnas, jest tylko jedna droga ich zabezpieczenia — trzeba je grzebać na omentarysku materiałów radioaktywnych Ignalińskiej Elektrowni Atomowej, są one bowiem niebezpieczne dla zdrowia ludzi.

Kierownik wydziału operatywnego ośrodka V. Gasiūnas twierdzi, iż jest to drugi w jego życiu (po awarii Czernobylskiej Słowni Atomowej) taki przypadek.

Po zbadaniu przez specjalistów dojazdów do garazu — wybetonowanej nawierzchni, płam od smarów itp., okazało się, że ich poziom promieniowania niewiele przekraczał normę. Ale po skontrolowaniu — przy pomocy przyrządów — ziemi tuż za betonem, promieniowanie sięgało 1,5 mikrorentgenów na godzinę. Sądzi się, że pył radioaktywny z twardej nawierzchni mógł deszcz. Znajdujące się w samochodzie resztki papieru zdradzały promieniowanie do 3 tys. mikrorentgenów na godzinę (...)

Jak zaznaczył kierownik laboratorium S. Motiejūnas, po zbadaniu gruntu z podwórza garazu oraz niektórych przedmiotów z samochodu — koca, kawałków tkaniny, widąc, że zarówno one jak i radioaktywne materiały znalezione w samochodzie, zawróconemu 21 stycznia z Polski na posterunek graniczny w Kalwarii pochodzą z tego samego źródła.

Diena

"Vytautas Sakalauskas: "Nigdy nie byłem politykiem, a zawsze byłem pracownikiem gospodarczym" — oto urywki z wywiadu Aldony Svirutavičienės z ostatnim premierem

LSRR, obecnie prezydentem "Baltijos Birža".

— W Wilnie rozpoczęła się para kaniera partyną...

— Pracowałem w Radzie Gospodarki Narodowej do ostatniego dnia jej istnienia. I zastanawiałem się, gdzie się zalać. Zapraszano mnie do Ministerstwa Przemysłu Tęrenowego, gdzie KC Partii nie pozwolił i orzekł, że muszę objąć stanowisko zastępcy kierownika wydziału w Radzie Ministrów. Już szyskowałem dokumenty, gdy nagle poinformowano mnie, że będę pracował jako zastępca kierownika wydziału przemysłu i transportu w Komitecie Centralnym. (...)

— Czy może pan potwierdzić, że nomenklatura naprawdę nie wykorzystywała stanowisk służbowych, nie miała przywilejów?

— Oczywiście, że wykorzystywaliśmy. Przede wszystkim korystaliśmy z pracowni krawieckiej przy ul. Algirdo. Płaciliśmy za uszyte garnitury drogę, według cen najwyższej kategorii. Czy nam się to nie należało? I teraz się należy, zawsze to mówili. W Turniszkach był sklep, taki sam, jak większość w mieście. Ceny jak wszędzie było tylko więcej towarów. Wszystko to jest po prostu ułatwieniem życia po powrocie z pracy. O wiele bardziej zaskakuje mnie zachowanie obecnych urzędników państwowych. Na własne oko widziałem, jak do pracowni przy ul. Algirdo przychodzi kierownicy w towarzystwie dwóch ochroniarzy. Za naszych czasów tego nie było. Nie było nawet takiej potrzeby. Pamiętam, że adiutantów mieli pierwsi sekretarze P. Griškevičius, R. Songaila i A. Brazauskas. (...)

— Jakże kłamał to ostatni pięciu lat najbardziej pana dotknęło, które było najbardziej niebezpieczne?

— Kiedy wróciłem z Moskwy, z biura KC, gdzie omawiano kwestię oddziałania się KPL od KPZR, odbyła się konferencja prasowa, i doskonale pamiętam jak przypierał mnie do muru pewien ówczesny deputowany ludowy ZSRR, Pytal, czy przetrwa niepodległa Litwa. Odpowiedziałem, że w pojedynkę nie przetrwa. Za tę odpowiedź nazwano mnie wrogiem narodu. Obecnie również nie wypieram się swej odpowiedzi.

Wiedziałem, że na pewno przetrwają parlamentarzyści, rządy, funkcjonariusze państwowi, lecz myślałem o zwykłych ludziach, którzy już wtedy klepał biedę. Co prawda, wtedy nie było na ulicach tylu żebraków, co dzisiaj. Wiedziałem, że wzrosła fala samobójstw, doznał rozwoju świat przestępczy. Właśnie to miałem na myśli odpowiadając na pytanie deputowanego ludowego ZSRR. Wtedy, w Wilnie budowaliśmy rocznie 5000 mieszkań, otwieraliśmy 4 szkoły. A teraz?..

REPUBLIKA

• «Koniec «Gausy» — Audrius Lingys pisze:

"Chmury nad wileńską spółką akcyjną zaczęły się zbierać w połowie 1992. Jednak rzeczywisty stan finansowy spółki ujawnił się dopiero we wrześniu 1994 roku, gdy jej prezydent Vladas Stankauskas z pieniędzmi uciekł z Litwy, innym akcjonariuszom pozostawiając jedynie milionowe długie oraz rozwieszonych i oszukanych właścicieli wkładów."

"Gausa" — to spółka akcyjna mająca 150 akcjonariuszy. Obecnie jednak, przeglądając dokumenty i rozmawiając z oszukanymi akcjonariuszami, odnosi się wrażenie, że faktycznie spółką kierował tylko V. Stankauskas z kilkoma przybliżonymi osobami. Pozostali akcjonariusze nawet nie wiedzieli o otrzymanych z Litewskiego Banku pożyczkach, które V. Stankauskas w imieniu "Gausy" obiecał zwrócić za gwarancję podając imienie spółki.

W spółce źle się dzieć zaczęło w połowie 1993 roku, kiedy to podczas indeksacji posiadanych nieruchomości V. Stankauskas, nie powiadamiając innych akcjonariuszy wyemitował dodatkowe akcje. Pojawienie się między sobą i kilkoma swymi przyjaciółmi. Tak V. Stankauskas, który przed indekacją miał zaledwie kilka procentów akcji, został właścicielem 44-procentowego udziału. I wraz z akcjami 2-3 oddanych ludzi miał zapewniony oficjalnie decydujący głos (...)

Według przybliżonych danych, obecnie "Gausa" jest duża ogółem blisko 20 mln litów. Suma ta siedmiokrotnie przekracza wartość posiadanych nieruchomości. (...)

Gdy w styczniu roku bieżącego oszukani akcjonariusze "Gausy" przyjechali na zebranie, by wybrać nowe kierownictwo spółki i próbować ratować sytuację, wyjaśniło się, że spółka nie ma żadnego mienia — same długie. Nie wiadomo ile jest tych długów, bowiem V. Stankauskas uciekł, a gł. księgową nie chciała rozliczyć się z akcjonariuszami.

Akcionariusze wybrali nowe kierownictwo, powzięli uchwałę o oprotestowaniu wszystkich zawartych przez V. Stankauskasa umów i czekają — co będzie dalej. Wielu z nich uważa, że najlepszym wyjściem byłoby bankructwo.

Gimtas krasas

• "Kamienie na drodze do Ojczyzny". Przewodniczący Komitetu Spraw Zagranicznych Sejmu Litwy Kazys Bobelis uważa, że politykę rządu dyskredytują opieszały urzędnicy. O tym mówi w rozmowie z Alojzusem Urbanasem, której urywki zamieszczamy.

— Wszyscy Litwini przed długie dziesięciolecia wymuszonej emigracji żyli jedną myślą — ujęcie wolną Litwę. Oddawali temu swe sile, rozum i znaczną część zarobionych pieniędzy. 11 marca 1990 roku radeo przepełniła serca i co najmniej połowa Litwinów za zagranicy wybierała się do domu.

— Niestety, nie przyjechali.

Rada Najwyższa zniszczyła nadzieję, uchwalając dyskryminacyjną ustawę, głosząc, że Litwini zagranicą nie są obywatelami Litwy. Powiedzieliśmy, że był to podstępny krok. Nie dajacy się wyjaśnić i pojąć. Rzekomo, powracający Litwini uzurpują władzę, wzmaga się do interesów, bogactw. Przyjąłoby tylko się bogacić, dlatego będą dla Litwy jedynie ciężarem. Okazało się, że nie tylko KGB potrafiło po mistrzowsku szerzyć niezdrowe, pogłoski, dezinformacje.

Bolszewicy w latach okupacji Litwy prześladowali nas nawet w obcych krajach. Przekonywali władze państw demokratycznych, że nie należy się obywatelstwem nie tylko nam, uchodźcom przed prześladowaniami, lecz też dzieciom dzieci. Trzem pokoleniom Przyczyna? — Rzekomo jesteśmy obywatelami ZSRR. Czego nie uczynili bolszewicy, to zrobili sami, we własnej Ojczyźnie. Skutki tego ciosu odziedziczyli do dziś. (...)

— A jednak ludzie przyjeżdżają?

— Już setki przyjeżdżają. Kupili mieszkania, domy. Wierzę, że pokonamy dzungle biurokracji. Chcę powiedzieć o jeszcze jednej dziedzinie. Nadzwyczaj utrudnione jest prawne uzyskanie nieruchomości. Powiedzieć, w domu rodziców mieścił się jakiś instytucja i, zdawałoby się, nie musiałoby być kłopotów z zwrotem prawowitemu spadkobiercy, jednak urzędnik pyta: "Gdzie byłby wcześniej? Dlaczego w czas nie złożyłeś podania?"

Rocznice tygodnia

• 6-17 lutego 1945 r. w Londynie odbyła się światowa konferencja związków, na której uchwalono powołanie Światowej Federacji Związków Zawodowych.

• Przed 90 laty, 6 lutego 1905 r. urodził się Władysław Gomułka (zm. 1982 r.), polski działacz robotniczy i polityk.

• 8 lutego 1805 r. urodził się Louis Auguste Blanqui (zm. 1881 r.), francuski działacz rewolucyjny, komunista utopijny.

• Przed 55 laty, 9 lutego 1940 r. wydano rozkaz formowania Samodzielnej Brygady Strzelców Podhalaskich.

• 9 lutego 1855 r. urodził się Juozas Ambraziejus (zm. 1915 r.), litewski działacz społeczny, ksiądz.

• 9 lutego 1945 r. nastąpiło otwarcie Teatru Powszechnego na Pradze — pierwszego po wyzwoleniu Warszawy.

• Przed 75 laty, 10 lutego 1920 r., generał Józef Haller dokonał w Pucku uroczystych zaślubin Polski z Morzem.

• 10 lutego 1755 r. zmarł Charles Louis de Secondat Montesquieu (Monteskiusz, ur. 1689), francuski

myśliciel, historyk, prawnik i pisarz polityczny okresu oświecenia.

• Przed 105 laty, 10 lutego 1890 r. urodził się Boris Pasternak (zm. 1960), rosyjski poeta i prozaik ("Doktor Żiwago"), laureat Nagrody Nobla.

• 10 lutego 1945 r. zmarł Edward Bekler (ur. 1883), profesor, kierownik katedry chemii fizycznej Uniwersytetu Stefana Batorego.

• 11 lutego — Światowy Dzień Chorego Człowieka.

• Przed 80 laty 1915 r. zmarł Józef Bałzukiewicz (ur. 1867), znany wileński artysta malarz, autor widoków Wilna, portretów, kompozycji.

• 11 lutego 1945 r. rozpoczęła pracę rozgłośnia Polskiego Radia w prawobrzeżnej Warszawie.

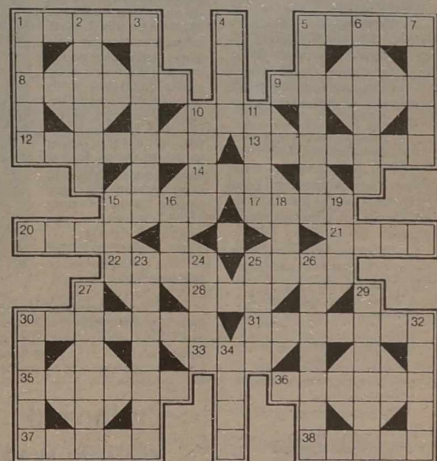
• Przed 345 laty, 11 lutego 1650 r. zmarł Rene Descartes (Kartezjusz, ur. 1596), francuski filozof i matematyk, odkrywcę wielu praw matematycznych i fizycznych.

• 11 lutego 1905 r. urodził się Antanas Miskinis (zm. 1983), poeta litewski.

• Przed 130 laty, 12 lutego 1865 r. urodził się Kazimierz Przerwa-Tetmajer (zm. 1940), polski pisarz.

• 12 lutego 1950 r. została utworzona Europejska Unia Radiofonii.

• Przed 125 laty, 12 lutego 1870 r. urodził się Jonas Smilgevičius (zm. 1942), litewski działacz polityczny, sygnatariusz Aktu Niepodległości.

ROZRYWKI UMYSŁOWE

Krzyżówka

POZIOMO: 1 — Instrument dębosza, 5 — owoc fasoli, 8 — podział partii, 9 — nieprofesjonalista, 10 — stołepińskowski w dawnej Turcji, 12 — przyrząd do pomiaru, 13 — postępek, 14 — wóz, 15 — odwrotny strój, 17 — statek Noego, 20 — talia, pas, 21 — miasto nad Tybrem, 22 — część uprzęży, 25 — para wodna unosząca się nad ziemią, 28 — droga z szyn, 30 — grupa ludzi wybitnych w jakiejś dziedzinie, 31 — niejeździec w szaraku, 33 — kuchnarz na statku, 35 — wielka liczba osób, 36 — część radia, 37 — wykonuje roboty podwodne, 38 — zmierzwił włosy.

PIONOWO: 1 — warzywo do barszczu, 2 — z pepkiem, 3 — najsłynniejszy wodopad, 4 — nieprzyjaciół, 5 — samiec młodych zwierząt, 6 — wprawa, 7 — metalowa chorgiewka na dachu, 10 — największy kontynent, 11 — pogoda, 15 — gatunek antylopy, 16 — ziemia, 18 — instrumentowy, 19 — popularna papuga, 23 — na kopercie, 24 — najlepsza obrona, 25 — zmierzch, 26 — dywiz, 27 — spadająca gwiazda, 29 — wielki, gęsty las, 30 — podwyższenie dla oczekujących na pocąg, 32 — kolor szarozielony, 34 — przełożony klasztoru.

Rozwiązanie krzyżówki z 28 stycznia

POZIOMO: gust, Absalom, odra, subreita, Mesalina, zwiad, gry, kilof, zwój, mantylia, waga, pas, esaul, fryz, stolica, orda, Hymen, Usa, blank, elajom, Niewiel, tabu, egotyizm, cedr.

PIONOWO: GOST, cześć, test, sobowót, dytyramb, heban, bar, welon, baka, maczeta, gong, "Czaty", "Ślask", ocel, bluszcz, kicz, Nawie, pud, pleśń, dziwaga, Ironside, alud, emrald, azur.

HASŁO: W każdym narodzie cenione jest tylko jego samodzielność.

Zaszczytny tytuł

Jako siódmy na Litwie, członkiem Międzynarodowej Federacji Fotograficznej (AFAIP) został wilenianin Petras Katkauskas.

Zasadniczym tematem, który stał się przedmiotem F. Katkauskas, jest kardiocirurgia. Seria "Wileński Centrum Chirurgii" zawiera około 300 podstawowych prac, natomiast karto-

teka autora liczy już ponad 10 tys. negatywów. Właśnie za te serie prac wileński fotografik otrzymał Grand Prix, pierwsze nagrody, medale na międzynarodowych salonach w Niemczech, Polsce, Francji, Japonii i in. Za tę serię nadano mu też zaszczytny tytuł członka AFAIP.

R. ŠINKŪNAS

FAKTY I PLOTKI z życia wyższych sfer

Sylvia Kristel pojawi się na scenie

Sylvia Kristel, słynna odwrotnością tytułowej roli w erotycznym filmie "Emmanuelle", pojawi się na scenie. Holenderska aktorka wystąpi na deskach teatralnych Holandii i Belgii, m. in. w Antwerpii, w sezonie 1995-1996.

Sylvia Kristel zerwała jednak z karierą aktorki filmów erotycznych. W teatrze zagra fotografikę mody w irragifarsie pt. "P. S. Twój kot zdechł" amerykańskiego autora Jamesa Kirkwooda.

Kochana nie tylko w "Santa Barbarze"

Subtelna M. Walker, grająca rolę Eden Capwell w "Santa Barbarze" zdobyła szczególnie wielką popularność. Serial telewizyjny przyniósł jej sławę, a telewizyjne zagraniczne oglądali ją w znakomitym thrillerze "Ofiara zbiegu okoliczności". Aktorka gra tu młodą kobietę, która staje do walki z bezczelnym szantażem. Bohatera M. Walker, o której opowiada się historię o oszałamiającym napięciu, według statystyki zgromadziła 4/5 widzów, oglądających wieczorne programy telewizyjne.

Miłość bez granic

Poznali się na planie filmu "Piotr I". Maksymilian Schell grał w nim rolę tytułową, Natalia Andrejczko główną rolę kobiecą. Porozumiewali się przy pomocy tłumacza i "rozmoawiali" rosyjsko-niemieckimi, ale jej bujna skłoniła ją do zawrócenia w głowie starszemu o 26 lat austriackiemu aktorowi i reżyserowi, na nią zaś niezwykle podzielił jego mekiki urok i wdzięk. Spotkali się ponownie, gdy oboje zostali nominowani do Oscara w 1983 roku i mimo granic dzielących wiedeńską "Wschód" od "Zachodu" postanowili nigdy już się nie rozstać. Przez rok mieszkali w RFN, potem przenieśli się do Stanów Zjednoczonych. Ich dom, zawsze otwarty dla gości, uważany był — i jest tak do dzisiaj — za "najbardziej rosyjski dom w Ameryce".

Po rozpadzie ZSRR Natalia znów może odwiedzać swoją ojczyznę. Choć w Ameryce wystąpiła w wielu filmach telewizyjnych, zdaje sobie sprawę, że dla świata pozostaje rosyjską aktorką. Często bywa więc w Rosji i gra w rosyjskich twórców. Powierzono jej np. rolę Darii w 13-odcinkowym serialu "Cichy Don", tytułową rolę w "Powiatowej Lady Makbet". Wspólnie z mężem zagrała ostatnio w filmie "Ruska".

Żyrinowski: Seks grupowy równie ważny jak polityka

Seks grupowy jest dla lidera rosyjskich nacjonalistów Władimira Żyrinowskiego równie zajmujący jak polityka — podała agencja AP, powołując się na wywiad przewodniczącego Liberalno-Demokratycznej Partii Rosji dla marcowego wydania amerykańskiego miesięcznika "Playboy", które ma się pojawić w sprzedaży 7 lutego.

"Lepiej rozumieliśmy się wzajemnie, gdybyście się teraz rozebrały. Masza też. Położyłyście się na tych małych łóżkach, a ci chłopcy (dwaj ochroniarze) pieszczili was. A ja dalej bym was słuchał i rozmawiał" — powiedział Żyrinowski prowadzącej z nim wywiad Jennifer Gould jej 20-letniej tłumaczce Maszy.

Żyrinowski zapytany, czy uprawiał kiedyś seks z czterema osobami, odparł, że oczywiście, a nawet lubi patrzeć na więcej kochających się par. Polityk dodał, że lubi patrzeć, jak robią to inni, gdyż może wychwytywać ich

błędy, a oprócz tego jest leniwy. Jego zdaniem najlepszy jest właśnie seks grupowy.

Żyrinowski przez 6 dni udzielał wywiadu "Playboyowi" w sierpniu ubiegłego roku w czasie rejsu po Wokcie.

Na pytanie, czy chciałby spotkać się z przywódcą Kuby Fidelem Castro lider rosyjskich nacjonalistów powiedział, że preferuje bezpośrednie kontakty, nieważne z kim. "Na przykład, jeśli chciałabym się oddać, wszedłbym z tobą w intymne stosunki. Gdybyś tego nie chciała, nie zrobiłbym nic" — powiedział Żyrinowski dziennikarce. Dodał, że gdyby odmówiła mu jej tłumaczka, to też poszedłby tylko zagrać na fortepianie, czy odczekał świeżym powietrzem.

Mówiąc o wojnie w Czeczenii, Żyrinowski stwierdził, że wybuchła ona dlatego, że nie każdy Czeczen miał kobietę. Jego zdaniem, właśnie to jest przyczyną wojen na naszej planecie.

Tygodnik zapłacił za kłamstwo

Holenderski tygodnik "Story" zapłacił odszkodowanie i wyraził ubolewanie z powodu kłamliwych sugestii, jakoby ojciec księcia Klausa, męża królowej Holandii Beatrix popełnił samobójstwo.

Na ządanie książęcego adwokata "Story" wpłacił 25 tys. guldenów (15 tys. dolarów) na konto Czerwonego Krzyża. Redakcja najwyraźniej wolała uniknąć procesu sądowego, nie dysponując żadnym potwierdzeniem swoich insynuacji.

Tygodnik, ciesząc się złą sławą brukowego magazynu, napisał w numerze z 5 stycznia, że pewnego gru-

dniowego popołudnia 1953 r. ojciec księcia Klausa popełnił "akt rozpacz", którego okoliczności pozostały do dziś nie wyjaśnione. Tygodnik dał do zrozumienia, że mąż królowej po ojcu odziedziczył skłonność do depresji, która od dawna nie jest tajemnicą w Holandii.

Według Rządowego Biura Informacyjnego, ojciec księcia Klaus Felix von Amberg starszy zmarł śmiercią naturalną wskutek zatrzymania pracy serca.

Na podstawie prasy przygotował Robert MICKIEWICZ

Prognoza astrologiczna na luty

Lutowe zamiecie będą przeszkadzały w dojrzeniu tych kielków nowości, które można będzie wyraźnie dostrzec dopiero w końcu roku. Niesprzyjająca sytuacja w gospodarce i polityce na razie nie zmieni się na lepsze. Opozycja Słońca wobec Marsa na swój sposób zaostriży walkę o władzę. Możliwie, że pierwsze osoby w państwie będą musiały mocno się denerwować, dopuszczalne też są zmiany na górze. Wysoki stopień osiągnięć również negatywna energia mas. Ale wpływ Słońca zachęci do spojrzenia na problemy po nowemu, podjęcia nietypowych decyzji. Tymczasem w życiu osobistym wystarczy kłopotów, głównie — finansowych. Gdy unormuje się ruch Merkurego, od 16 lutego sytuacja nieco się poprawi.

W dniach 7-16 lutego środki profilaktyczne pomogą tym, którzy mają kłopoty z pracą serca, układem krążenia i ciśnieniem krwi. W tych samych dniach swoiście zostanie sprawdzona zdolność wielu ludzi do panowania nad sobą. 22 lutego Słońce znajdzie się w destrukcyjnym sektorze Zodiaku, więc w dniu tym lepiej nie planować ważnych spraw. Pozytywne momenty końca miesiąca związane są z Wenus, a więc z miłością i korzyściami materialnymi.

Jest bardzo ważne, aby Barany, Lwy, Skorpiony i Wodniki nie utracili panowania nad sobą i nie poddali się prowokacjom. Brak opano-

wania może ostatecznie podważyć zdrowie. Jeżeli zaś energię wną przeznaczyć na doskonałe zawodowe, to osiągnięcia nie będą elekty. Bykom będzie dobrze się powiodło we współpracy z współpracownikami, głównie w operacjach finansowych. Bliźnięta, Rak i Panny będą miały możliwość zakomitemu samowyznaczenia w różnych rodzajach działalności. Tym, którzy mają luki w nauce, jest najwyższy czas, aby się ich pozbyć. Wagi oczekują cierpienia twórcy i miłosne. Ale lepiej nie prosić nikogo o pomoc — nie ma zrozumienia wzajemnego i będzie jeszcze gorzej. Strzelcy powinni raczej ograniczyć kontakty z przybyszami z innych miast i krajów. Okres ten nie jest zbyt sprzyjający do wyjazdów za granicę i w delegację. W drugiej połowie miesiąca lepiej będzie się powiodło w operacjach finansowych i materialnych, zwanych zwłaszcza z nieruchomości. Ponieważ Mars na długo zatrzymał się w astrologicznym sektorze sytuacji ekstremalnych, Koziorożce nie powinni demonstrować swego dobrobytu, jeżeli chcą uniknąć zainteresowania sił przestępczych. Ryby nie będą musiały skarżyć się na brak zainteresowania pięci odmiennej. Działając z zimną krwią, zrealizują one wiele pomysłów, a w końcu miesiąca doczekają się pomocy osób starszych.

Ria "Nowosti" — ELTA, 3 lutego

— Mamusiu, kup mi tampony Tampax!
— Po co ci, córeczko?
— Bo wtedy będę mogła chodzić na basen!

Kura mówi do drugiej kury:
— Ostatnio znoszę tylko jaj Blend-a-med.
— To znaczy?
— Jedną połowę skorupki jest miękka, a druga — twarda.

W Nowym Orleanie w tramwaju siedzi Murzyn i czyta gazetę żydowską. Współpasażer — Żyd klepie go po ramieniu i mówi:
— Mało panu, że jest pan Murzynem?

Znowu rozbiera

Johny Depp ("Edward Nożycorci", "Co trapi Gilberta Grape'a") jeden z najpopularniejszych dziś aktorów hollywoodzkiego młodego (ur. 1963) pokolenia, znów popadł w konflikt z prawem. Tym razem został przez nowojorską policję skuty w kajdanki i wyprowadzony z hotelu, w którym zatrzymał się z narzeczoną 19-letnią modelką Kate Moss. I właśnie ona wezwała policję. Kate i Johny odwiedzili nocą kilka dyskotek i barów, a po powrocie do hotelu Johny zamiast położyć się spać zaczął demolować apartament i wyrzucać meble przez okno. Przerazona Kate zadzwoniła na policję i zamknęła się w łazience. Po kilku godzinach aktor został zwolniony za kaucją, ale stanę przed sądem, bo nie był to pierwszy incydent tego rodzaju. Kontakty Deppa z policją mają zresztą długą "tradycję", pierwszy raz został aresztowany za kradzież samochodu, gdy miał 11 lat.

KONKURS "DZIEWCZYNA "KURIERA"

RENATA

Sport

Biathlonowe mistrzostwa Europy

Wielki sukces odniósł polski biathlonista W. Kozub, który we francuskiej miejscowości Le Grand Bornand, gdzie rozpoczęły się mistrzostwa Europy, zdobył srebrny medal na 15 km juniorów. Zwyciężył Włoch Ch. Brannhoter. W pierwszym dniu mistrzostw znakomicie spisali się reprezentanci Białorusi. Wyszli na 20 km mężczyzn wygrał I. Chosziariak przed A. Popowem, a na 15 km kobiet triumfowała ubiegłoroczna zwyciężczyni Pucharu Świata S. Paramyńska.

Na lodowisku w Dortmundzie

Złoty medal mistrzostw Europy w jeździe figuralnej na lodzie wśród solistów zdobył 17-letni mistrz świata juniorów Rosjanin I. Kulik. Wyrzucił on swojego rodaka A. Urmanowa i reprezentanta Ukrainy W. Zagorodniuka.

Po drugiej części rywalizacji par tańecznych — występem tańcu oryginalnym — prowadzenie objęli Finowie S. Rahkamo i P. Kokko. Wyrzadzają oni duet francuski S. Moniotte — P. Lavanchy i Rosjan A. Krylową i O. Owsianikowa. Reprezentanci Litwy M. Drobniak — P. Vanagas zajmują 11 miejsce. Polacy S. Nowak — S. Kolasinski plasują się na 13 miejscu.

N. Miskutunok i A. Dmitrijew szyni rosyjscy bywali figurowi postanowi się rozstać. T. Moskwin, trenerka tego duetu powiedziała w Dortmundzie, że Miskutunok zdecydowała się na zakończenie kariery sportowej i wkrótce wyjdzie za mąż. Natomiast Dmitrijew rozpoczął treningi z nową partnerką O. Kasakową.

W kilku wierszach

* Piłkarska reprezentacja Meksyku w San Diego pokonała w towarzyskim meczu drużynę Urugwaju — 1:0.

* Pierwsze partie półfinałowych spotkań pretendentów o szachową koronę mistrza świata rozpoczęła 6 lutego w Sanghinagarze. Zmierza się w nich obrońca tytułu mistrzowskiego Rosjanin A. Karpow z Białorusinem B. Gelfandem oraz Rosjanin W. Sawo i Amerykanin G. Kamsky. Program turnieju przewiduje rozegranie przez każdego zawodnika 10 rund. Wygra ten, który pierwszy zbierze 5,5 pkt. W przypadku remisu po 10 partiach regulamin zakłada przeprowadzenie dwóch (a gdy to nie pomoże — następnie jednego) gier w skróconym czasie. Jeśli nadal nie będzie zwycięzcy — triumfatorą wyłoni losowanie.

Znad Wilii

Radio 73.34/103.8 FM

- 6.00, 7.00, 9.00, 11.00, 13.00, 15.00, 17.00, 20.00, 22.00 —
Wiadomości po polsku i rosyjsku
6.05 - Radio - Budzik
7.05 - Kawa z Radiem "Znad Wilii"
7.30 - Krótki konkurs poranny
8.00, 19.00, 23.00 - Wiadomości BBC
8.15, 9.15 - Horoscopy
8.30, 21.45 - BBC English: dla dorosłych
9.30, 20.45 - BBC English: dla dzieci
9.45 - Słowo niedzielnie (niedziela)
9.45 - Przegląd prasy
10.00, 12.00, 14.00, 16.00, 18.00, 21.00 —
Wiadomości po polsku i litewsku
10.30, 12.30, 14.30 - Serwis kulturalny
10.30 - "Stare, ale jare" (niedziela)
11.05, 19.30 - Koncert żywych
11.30, 13.30, 15.30 - Wiadomości lokalne
12.05 - Kuferok Radia "Znad Wilii"
16.05 - Zwirowana Dziewiętnastka - lista przebojów Radia "Znad Wilii" (sobota)
16.30 - Program muzyczny
"Na wileńską nutę" (niedziela)
16.30 - Astrologia dla każdego (wtorek, czwartek)
17.05 - Konkurs "3 x Tak"
20.30 - Wiadomości dla dzieci (sobota)
20.30 - Konkurs dla dzieci (sobota, niedziela)
22.05 - Konkurs wieczorny
24.00 - Muzyczna noc

Dział reklamy

Radia "Znad Wilii":
2056 Vilnius, al. Laisvės 60
tel./fax 42 94 65

ORGANIZUJEMY PODROŻE KOMERCYJNE:

- do czeskich fabryk autobusów;
- do Moskwy autokarem.

Załatwiamy wielorazowe wize na Ukrainę, Białorus, do Rosji, Niemiec, Francji, krajów Beneluksu.

Licencja nr 000124, Vilnius, tel. 44.15-55 w godz. 9-17.

(Zam. 89)

Kochanej Mamie

Kazimierz ŻEROMSKIEJ

z okazji 75 rocznicy urodzin życzymy zdrowia, samych słonecznych dni, opromienianych dobrocią i życzliwością ludzi

czworo dzieci, 10 wnuków i 4 prawnuczki

(Zam. 129)

SKLEP

ROMSANA

Romsana — to nowoczesne meble do salonu, kuchni i przedpokoju;
Romsana — to sprzęt oświetleniowy na każdy gust;
Romsana — to drzwi wewnętrzne i zewnętrzne;

ROMSANA — TO TOWARY DLA PAŃSTWA I PAŃSKIEGO DOMU!

Zapraszamy! Nasz adres — Žirmūnų 139, I p. Vilnius.

Dzwonić! Nasz telefon — 77-37-95.

W DNIACH PRACY OD GODZ. 10 DO 19.

W SOBOTY OD GODZ. 10 DO 13.

(Zam. 128)

Firma organizuje

WYCIECZKI KOMERCYJNE

każdy tydzień Wilno-Warszawa-Moskwa-Wilno.

Vilnius, tel. 65-30-95.

(Zam. 135)

UDZIAŁ DŁUGOTERMINOWEJ POŻYCZKI

pod zastaw nieruchomości lub samochodu.

Tel. 66-04-77.

(Zam. 120)

SPRZEDAM

nieufokowane 3-pokojowe mieszkanie w Piliatė (1 pokój ciemny, dwa balkony).

Tel. 66-02-87.

(Zam. 121)

SZYJĘ

nową oraz reperuję i przerabiam starą odzież.

Vilnius, tel. 44-16-30.

(Zam. 133)

SPRZEDAM

2-pokojowe mieszkanie w Szumsku, w rej. wileńskim.

Vilnius, tel. 62-68-63, 62-86-24.

(Zam. 134)

ZSA "BRASTA"

szybko i w każdej porze roku wierz studnie glebiowie.

Vilnius, tel. (8-22)

26-69-42.

(Zam. 138)

"MOSMAR"

— wspólne litewsko-polskie przedsiębiorstwo w rejonie wileńskim produkuje i sprzedaje różne wędliny.

Vilnius, tel. 59-21-33.

(Zam. 98)

UCZĘ

litewskiego języka potocznego oryginalną, przyspieszoną metodą z zastosowaniem magnetofonu.

Vilnius, tel. 42-01-93 od godz. 20.00.

(Zam. 122)

Zawodowy kierowca 40-letni Polak z Wilna

POSZUKUJE PRACY.

Wykonywać może też roboty budowlane i wszelkie inne.

Vilnius, tel. 64-81-41.

(Zam. 137)

BUJWIDZKA SZKOŁA ŚREDNIA

zaprasza absolwentów na spotkanie 11 lutego o godz. 19.00.

(Zam. 127)

Polukniańska Szkoła Średnia nr 1

zaprasza byłych abiturientów na studniówkę, która odbędzie się 10 lutego o godz. 18.00.

(Zam. 130)

EKRANY

SKALVIJA — Isala — "Fortepian" — o 11.30, 13.40, 15.50, 18.21, 11.10 Isala — "Oczy nocy-3" — o 11, 11.40, 18.20.

"Powrót ze świata śmiertel" (USA) — o 12.50, 16.30, 20.10.

LIETUVA — "Nocny gość" (USA) — o 12, 14, 16, 18, 20.

VILNIUS — "Specjalista" — o 11.20, 13.30, 15.30, 17.40, 19.50 — "Czarna dziesiąta miłość" — o 19.50.

HELIOS — Isala — "Miłość jest bronią" (USA) — o 11.30, 13.40, 15.50, 18, 20, 11 Isala — "Maska" (USA) — o 17.20, "Straszny czas" (USA) — o 21.

"Obóz nigdzie" (USA) — o 11.20, 13.20, 15.20, 19.20.

PERGALĖ — "Elektroшок" (USA) — o 11.30, 13.30, 15.30, 17.30, 19.30, (w poniedziałki i piątki zmniejsza 50 proc.).

VINGIS — "Body twer" (Rosja) — o 15, 16, 18, 20.

"Gentlemen spod ciemnej gwiazdy" (Rosja) — o 16.20, "Miłość" (Rosja) — o 17.50.

AUSRA — "Emanuelle-5" (Francja) — o 10.30, 12.10, 13.50, 15.50, 19.20.

"Draugystė" — "Ratuj mnie" (USA) — o 15, 16.45, "Leń" (Indie) o 18.30.

KALENDARIUM

* Sobota (4.II) jest 35 dniem 1995 r. Do końca roku 330 dni.

* Znak Żodiaku — Wodnik.

* Imieniny: Andrzej, Joanny, Józefa, Weroniki.

* Wschód Słońca — 8.06, zachód — 17.02. Długość dnia 8 godz. 56 min.

Niedziela (5.II)

* Imieniny: Adelajdy, Agaty, Izadora, Justyniana.

* Wschód Słońca — 8.04, zachód — 17.04. Długość dnia 9 godz. 00 min.

Poniedziałek (6.II)

* Imieniny: Angela, Bohdana, Doroty.

* Wschód Słońca — 8.02, zachód — 17.06. Długość dnia 9 godz. 04 min.

* Wschód Słońca — 8.02, zachód — 17.06. Długość dnia 9 godz. 04 min.

* Wschód Słońca — 8.02, zachód — 17.06. Długość dnia 9 godz. 04 min.

* Wschód Słońca — 8.02, zachód — 17.06. Długość dnia 9 godz. 04 min.

* Wschód Słońca — 8.02, zachód — 17.06. Długość dnia 9 godz. 04 min.

* Wschód Słońca — 8.02, zachód — 17.06. Długość dnia 9 godz. 04 min.

* Wschód Słońca — 8.02, zachód — 17.06. Długość dnia 9 godz. 04 min.

* Wschód Słońca — 8.02, zachód — 17.06. Długość dnia 9 godz. 04 min.

* Wschód Słońca — 8.02, zachód — 17.06. Długość dnia 9 godz. 04 min.

* Wschód Słońca — 8.02, zachód — 17.06. Długość dnia 9 godz. 04 min.

* Wschód Słońca — 8.02, zachód — 17.06. Długość dnia 9 godz. 04 min.

* Wschód Słońca — 8.02, zachód — 17.06. Długość dnia 9 godz. 04 min.

* Wschód Słońca — 8.02, zachód — 17.06. Długość dnia 9 godz. 04 min.

* Wschód Słońca — 8.02, zachód — 17.06. Długość dnia 9 godz. 04 min.

* Wschód Słońca — 8.02, zachód — 17.06. Długość dnia 9 godz. 04 min.

* Wschód Słońca — 8.02, zachód — 17.06. Długość dnia 9 godz. 04 min.

* Wschód Słońca — 8.02, zachód — 17.06. Długość dnia 9 godz. 04 min.

* Wschód Słońca — 8.02, zachód — 17.06. Długość dnia 9 godz. 04 min.

* Wschód Słońca — 8.02, zachód — 17.06. Długość dnia 9 godz. 04 min.

* Wschód Słońca — 8.02, zachód — 17.06. Długość dnia 9 godz. 04 min.

* Wschód Słońca — 8.02, zachód — 17.06. Długość dnia 9 godz. 04 min.

* Wschód Słońca — 8.02, zachód — 17.06. Długość dnia 9 godz. 04 min.

* Wschód Słońca — 8.02, zachód — 17.06. Długość dnia 9 godz. 04 min.

Zamknięta spółka akcyjna "Vilimeksas" oferuje

WODOMIERZE

czeskiej firmy "Kađen"

GWARANCJA:

liczniki na wodę gorącą — 4 lata,
liczniki na wodę zimną — 6 lat.
Wykonujemy prace montażowe.

Zwracać się: Žemaitės
15, Vilnius, tel. 23-75-12,
23-43-75.

(Zam. 136)

Vilimeksas
UŲDAROI AKCIJŲ BENDROVĖ

UŲDAROI AKCIJŲ BENDROVĖ

Redaktor

Zbigniew BALCEWICZ

Nasz adres:

Laisvės pr. 60. 2056 Vilnius,
Lietuvos Respublika

Kod 67218

Gena 50 ct

SL 322

Drukuję Państwowo

Przedsiębiorstwo "Spauda"

W Domu Prasy (al. Laisvės 60,

pięta 11, pokój 1114, tel. 42-69-63,

fax 42-72-65) w dniach pracy od

godz. 9 do 17, jak też pod adresami

w WILNIE (od godz. 9 do 19):

* al. Gedimino 46-1;

* ul. Pylimo 26;

* al. Gedimino 2;

Poczta Centralna.

* W oddziałach łączności:

* nr 41, Gerovės 29;

* nr 48, Kojalavicius 131;

* Buivydiskės;

* Kalveliai;

* Mickūnai;

* Nemenčinė;

* Nemėžis;

* Paberžė;

* Pagiriai;

* Rudamina;

* Salininkai;

* Sudervė;

* W Kowie;

ul. Biržų 8.

KURIER Wileński

Dziennik społeczno-polityczny Rządu Republiki Litewskiej.

Ukazuje się od 1 lipca 1953 r.

OGŁOSZENIA I REKLAMĘ DO "KURIERA WILEŃSKIEGO" PRZYJMUJE SIĘ: